

CALAIX DE SASTRE

PUBLICACIÓ TRIMESTRAL GRATUÏTA
DE L'ESCOLA JOAN PELEGRÍ.

Febrer 2004
núm.

28

Santa
Cecília
a primària

SUMARI

Febrer 2004

ACTUALITAT

- 3 Els valors en el temps.
- 4 El Consell Escolar: actualitat.
- 6 La Formació ocupacional s'instal·la a l'edifici de Safa.
- 8 Telefonía mòbil i Societat.
- 12 Dinar de Nadal dels treballadors/res.
- 14 Sabem citar les fonts d'informació?
- 17 Els nou espai web de l'escola compleix un any.
- 18 Visita a CityTV.
- 19 Fem esport.
- 20 Premis medi ambient 2002-2003.
- 21 Emocionant record.
- 22 Estada al Regne Unit.
- 23 Vè premi "Poesia en acció".

OPINIÓ

- 26 Testimonis.
- 27 Volums, desganés i fàstics alimentaris.
- 28 Punt de referència.
- 29 reflexions d'uns pares.

INFANTIL I PRIMÀRIA

- 30 Comença un nou curs.
- 31 L'entrada dels nous nens i nenes de P3 a l'escola.
- 32 Castanyada passada per aigua 2003.
- 33 SSSSSS.....
- 34 La tradició del tió.
- 35 La joguina dels reis.
- 36 Un cuiner molt especial.
- 37 El naixement de la nostra revista.

NOTÍCIES SOLIDÀRIES

- 38 Els Drets Humans en el món islàmic.
- 40 XVè Premi Drets Humans.
- 41 Grup d'acollida d'immigrants de l'Ateneu Montserrat.

CASAL D'ESTIU

- 42 Preparant el XXè Casal d'Estiu.

Escola Joan Pelegrí
de la Fundació Cultural Hostafrancs

Centre de Secundària
Consell de Cent 14
08014 BCN
tel 93 431 62 00

Centre de Primària
Ermengarda 11-25
08014 BCN
tel 93 423 93 04

www.joanpelegri.com
e-mail
escola@joanpelegri.com

Edita: Escola Joan Pelegrí

Coordinació: Josep Miró

Disseny i maquetació: Marta Bagan

Versió digital: Herminio Manzano

Col.laboracions: Albert Marzà, Sílvia Cervera, Montse Fuentes, Josep Ma. Mestre, Josep Alcon i Marrugat, Cristina Batlle, Herminio Manzano, M. Dolors Cuxart, Josep Lluch i Francisca Medina, Maria José Herrera, Josep Leon i Humbert, Miquel Cubero, Maria Teresa Nicolàs, Alumnes de 4t, Núria Agell, Àngels Vidal, Marta Bagan, Laura Porta, Berta Galende i Laura Blanco, Marta Breu, Grup UNESCO, Ampa DIABONE, Bernat Fornells i Arrufí.

Impressió: COCHS, Indústria Gráfica.

ACTUALITAT

Conferència inaugural del Centenari

ELS VALORS EN EL TEMPS

Jordi Vila-Abadal, metge psiquiatre, antic educador del Centre Montserrat-Xavier, on va ser deixeble i col·laborador del Dr. Pelegrí, va ser el conferenciant que va inaugurar, el passat 4 de desembre, el Centenari de les entitats aplegades dins de la Fundació Cultural Hostafrancs.

Va presentar el conferenciant Tomàs Salamí, president del Patronat de la Fundació Cultural Hostafrancs, que, en nom de les sis entitats convocants, va inaugurar els actes del Centenari recordant el seu eslògan -cent anys de tasca cultural- i animant els presents a continuar-lo.

Encara abans d'iniciar la conferència va poder veure's un muntatge audiovisual que recull moltes de les fotografies d'aquests cent anys, la majoria de les quals poden veure's en l'espai web de l'escola.

El conferenciant va iniciar la seva intervenció recordant el títol d'una antiga cançó de Bob Dylan, *Els temps estan canviant*, per indicar que, des de fa molt de temps, la sensació és que tot està canviant i això potser només és una percepció que tenim. Encara abans d'entrar en el tema va definir el terme valor: "realitat que serveix per *edificar la nostra personalitat*".

A partir d'aquí, Jordi Vila-Abadal va començar per qüestionar l'actual *canvi de valors*. Per a ell no són els valors els que canvien, sinó els *canals de transmissió*. Hi ha canvis en el treball o la família, va afirmar, però és que aquests *no són valors* -ho és un treball explotador?, ho és la violència domèstica?-, sinó *vehICLES de valors*, llocs o situacions on es poden viure els valors.

Un canvi que sí s'ha produït en l'àmbit dels valors és que avui se'ls coneix millor. Va dir, per exemple, que el respecte es comprèn ara millor, i s'entén que cal aplicar-lo a *tots* els éssers humans.

Una altra idea que va explicar és el fet que alguns valors estan avui en desús. El que anomenem masclisme és un valor d'abans que ara arraconem. També ho era l'honor que entenem ara d'una altra forma.

Jordi Vila-Abadal va parlar també de valors *directes* i *indirectes*. Els primers -com la justícia- són valuosos en sí mateixos, en qualsevol circumstància, mentre que els indirectes -com la virginitat o la castedat, valors molt apreciats abans- no ho són en sí mateixos, només ho són si condueixen a la formació de la nostra personalitat.

Davant de l'aparició de *nous* valors -com el feminisme, el pacifisme o l'ecologisme- el conferenciant va explicar que ja abans existien i que la seva novetat consisteix en la *difusió* que ara se n'ha fet i l'extensió a tota la societat.

A partir de la cita del llibre *Tenir o ésser*, del psicòleg i filòsof alemany Erich Fromm, va exposar una novetat que sí aprecia en l'actualitat: la imposició del que va qualificar com a *pseudovalors*, falsos valors derivats dels temps neoliberals en què vivim. Se sap que aquests valors no són vertaders -d'acord amb la definició donada al principi de l'acte- perquè no ajuden a crear la nostra personalitat. En canvi, sí que ho són: la honestedat, la coherència, l'amor, la justícia, la capacitat de comprensió, la sinceritat, etc. Davant d'aquesta perspectiva, va animar els presents a enfrontar-se en aquesta visió neoliberal, creant els valors de debò, els que ho són en sí mateixos, com els abans esmentats.

Abans del resum final, Jordi Vila-Abadal va adreçar-se als presents -tots, d'una forma o altra, educadors- per recordar-los que el que educa és el comportament i no les paraules. Que per educar i ser transmissor de valors positius cal esdevenir *punt de referència*. I, finalment, que per educar en el model social en què vivim cal anar contracorrent.

Després d'aquestes paraules els presents van passar a la Sala Blanca on van fer un *brindis* pel Centenari.

Albert Marzá

EL CONSELL ESCOLAR: ACTUALITAT

El Consell Escolar es va reunir el passat 2 de desembre, en la primera reunió del curs 2003-04. La trobada es féu a l'escola del carrer Guadiana. El CE és l'òrgan màxim de decisió i participació de la comunitat educativa en els centres d'educació infantil, primària i secundària. Aprova el projecte educatiu i el reglament del règim interior, la programació general de l'Escola i de les activitats complementàries i extraescolars i en definitiva és el lloc de trobada del conjunt de la comunitat educativa. Però, per damunt de tot, vol ser un espai de diàleg i de consens per afavorir l'educació de tot l'alumnat que ve al nostre centre.

El CE està constituït per diferents representants dels diversos estaments de l'Escola. Aquests representants són renovats cada quatre anys per mitja d'eleccions.

Composició del Consell

Els assistents a la reunió: Jordi Solsona (Director general o Joan Camós (Cap d'estudis), Núria Fauquier (Directora Pedag. d'Infantil-Primària), Esperança Sánchez (representant professors), Miquel Guasch (Administrador), Rosa Estevez (*representant de la Direcció Pedag. d'ESO*), Dolors Subirana (representant professors), Enric Barba (representant alumnes), Anna Muxí (Directora Pedag. de Batx), Teresa Dalmau (representant professors), Sandra López (representant alumnes), Josep M. Villena (representant pares), Josep M. Gibert (representant pares), Núria Fabregas (representant pares), J. Castro (President de l'AMPA) i Sílvia Mozo (representant Personal Adm. i Serveis). També son membres del CE encara que no van poder assistir-hi en Josep León (representat de la Fundació) i Gonzalo Miral (representant pares).

Informacions i acords

Entre d'altres punts tractats, podem destacar:

L' aprovació de la Programació General d'Infantil-Primària, d'ESO i Batxillerat.

Aquest apartat fa referència a l'horari de les activitats i calendari escolar, les sortides, activitats complementàries i extraescolars, l'acció tutorial, el calendari de reunions dels òrgans de govern i de les sessions d'avaluació, la relació pares-tutors i l'avaluació interna del centre

Informació obres a l'estiu.

A l'edifici d'Ermengarda s'han creat dues aules noves per acollir dos grups més de l'edifici de Guadiana. S'ha creat una aula de reforç d'UAC. També s'ha ampliat la Sala de Professors d'Infantil-Primària i s'ha reordenat l'espai de 1r d'ESO. A l'edifici de Torre Damians s'ha adequat l'escala per evitar accidents. També es comenta que les obres de construcció del nou edifici de Consell de Cent – Torre Damians segueix el ritme i calendari previst

Valoració inici de curs 03/04.

J. Camós explica el funcionament d'inici de curs que realitza l'escola cada any, a tots els nivells: des del menjador, monitors, professorat, alumnes, etc. Comenta que en aquests dies s'estan fent les reunions d'avaluacions del 1r trimestre. Es van fer les primeres sortides d'ESO i 1r de Btx (16 i 17 d'octubre) amb molta pluja i algunes es van haver d'anul·lar o traslladar al mes d'abril. Les convivències de 2n d'ESO no van anar bé i fa qüestionar-se la rendibilitat i la valoració pedagògica d'aquestes convivències. Alguns pares, malgrat les dificultats d'aquest any

consideren que per molts nois i noies és una experiència important que no s'hauria de perdre.

Jornades Culturals a l'ESO.

R. Estévez informa de les Jornades Culturals a l'ESO que s'han de celebrar del 18 al 20 de febrer. S'ha iniciat el procés d'inscripció al mes de novembre per poder organitzar desdoblaments de les activitats amb molta demanda i per fer les reserves oportunes amb anticipació. Els alumnes disposen d'una llista de tallers, sortides i activitats on han de fer la tria.

Viatges al Batxillerat.

A. Muxí explica que a 1r de Btx es fan dues sortides: 40 alumnes van a esquiar a la Molina i 160 aniran a visitar València (Ciutat de les Arts i de les Ciències, Museu d'Art de València i les Coves de la Vall d'Uxo).Els de 2n Btx fan el viatge de Final de Curs a Andalusia i s'han fet tres grups petits que van amb el tutor corresponent i un altre professor acompanyant.

Jornades Culturals a Infantil-Primària.

N. Fauquier explica que són quatre dies d'activitats amb un tema a tractar i un dia de Jornades de Portes Obertes per activitats amb família, tal com s'ha fet en els últims anys. Es faran la penúltima setmana del 2n trimestre i coincidint amb els actes del Centenari.

Petició dels representants d'alumnes.

E. Barba reitera la petició ja feta en l'anterior CE de buscar una solució per facilitar l'aparcament de bicicletes. S'acorda que es presentarà a la Regidoria de Districte una proposta de remodelació de l'espai exterior de l'escola que inclogui el parking per bicicletes.

La S. López comenta que el tabac encara és present a l'escola i que s'hauria d'actuar.

S'aixecà la sessió a les 21,45h.

aula de connexió per portàtils

Dues aules d'informàtica amb tot l'equipament necessari

Els alumnes treballen moltes hores de pràctiques al taller

LA FORMACIÓ OCUPACIONAL S'INSTAL·LA A L'EDIFICI DEL SAFA

Aquest setembre, quatre grups de formació ocupacional de la Fundació Cultural Hostafrancs han iniciat les seves classes en l'edifici del carrer Guadiana, antiga escola de les religioses de la Sagrada Família, col·loquialment anomenada "SAFA". El motiu d'aquest canvi d'ubicació, abans estaven a l'edifici del carrer Consell de Cent, ha estat l'augment de cursos ocupacionals fins al punt de que ja no hi caben, ESOs, Batxillerats, Cicles Formatius i Formació Ocupacional... tots en un mateix edifici.

Supressió de barreres arquitectòniques

Bona part de la formació ocupacional que desenvolupen és per a persones amb discapacitats, persones sordes i disminuïts físics, i aquest alumnat necessita unes instal·lacions adaptades: llums de comunicació, portes grans, lavabos amples amb suports, rampes... l'estiu passat, s'han realitzat obres a la planta baixa del SAFA traient, quan ens ha estat possible, les barreres arquitectòniques i adaptant aquest edifici als nous usuaris. Alguna subvenció, va ajudar a fer front a aquestes despeses en obres.

Al carrer Guadiana, doncs, s'han habilitat dues aules d'informàtica amb tot l'equipament necessari, s'ha adaptat una aula petita per a grups reduïts o treballs d'equip, una de gran per explicacions teòriques, on s'han instal·lat connexions de xarxa i taules adequades per poder treballar, si cal, amb cinc ordinadors portàtils.

En una altra aula, s'ha creat un taller amb taules grans, armaris amb eines i tot el que fa falta per poder realitzar pràctiques de muntatge de circuits elèctrics. També, s'hi ha preparat un despatx de coordinació que alhora és sala de professors i s'han enderrocats els antics lavabos i se n'han aixecat uns de nous, amples i adaptats per a disminuïts físics. S'ha pintat, s'han abaixat sostres...

I, així, el 15 de setembre, es van traslladar al carrer Guadiana quatre dels cursos, deixant-ne, encara, un parell a l'edifici de secundària.

Al principi, tant els alumnes com els mateixos professors i l'equip de coordinació estàvem un tant capficats, anàvem a un edifici diferent, més antic, i no sabíem com aniria tot plegat. A més, encara faltaven alguns detalls de les obres per finalitzar. Però ara, un cop acabades totes les millores projectades per aquest curs, tots estem molt a gust en el nou recinte i sobretot molt tranquils, ja que allà, a la planta baixa, pràcticament només hi som nosaltres.

PGS Programa de Garantia Social

Un dels programes que s'ha iniciat al SAFA ha estat el PGS, (Programa de Garantia social) *d'Auxiliar de manteniment i instal·lacions d'electricitat, aigua i gas.*

El curs passat se'ns va plantejar la possibilitat d'iniciar dos PGS un d'instal·lacions elèctriques i un altre de Comerç, i des d'Ensenyament ens van autoritzar els projectes. Però a principis de setembre vam rebre la mala notícia que el Departament de Treball no ens donava la subvenció que necessitàvem per poder tirar endavant els dos programes. Tot i això es va decidir seguir endavant amb un dels dos, el d'instal·lacions elèctriques, ja que en aquest teníem inscrits els alumnes necessaris per realitzar-lo. El cost econòmic d'aquest curs es cobreix mitjançant les quotes que paguen els alumnes cada mes i una aportació de la Fundació Cultural Hostafrancs.

Ara ja porten una colla de mesos fent classe i la veritat és que l'experiència sembla molt reeixida, els alumnes treballen moltes hores de pràctiques al taller: llimant, soldant, construint panells elèctrics... i, a més, dediquen la resta de les hores, a repassar aquells continguts bàsics que els són necessaris per poder exercir la seva futura professió.

Una de les activitats que durant el primer trimestre han dut a terme ha estat les convivències a La Vall de Núria, en les que es pretenia, i així va ser, reforçar els seus lligams d'amistat, conèixer-se més entre ells i el tutor, i iniciar temes de discussió dels seus problemes i preocupacions. La veritat és que van tornar molt contents i amb ganes de repetir-ho.

Certificació de Qualitat ISO 9001

També cal notificar que aquest passat setembre el departament de formació ocupacional i servei català d'ocupació de la Fundació Cultural Hostafrancs ha obtingut la Certificació de Qualitat ISO 9001:2000. Aquest reconeixement ha estat gràcies a l'esforç de tot un equip i que després de passar una auditoria per l'empresa Bureau Veritas, aquesta ha resultat reconèixer mitjançant un certificat oficial la qualitat dels procediments utilitzats en el treball per a la formació i inserció laboral de les persones en atur i especialment els discapacitats, que la nostra Fundació realitza des de la formació ocupacional.

Proposta de futur "Un taller Ocupacional al SAFA"

Seguint l'esperit de l'any 2003, any europeu de les persones amb discapacitat, voldríem com a iniciativa capdavantera en aquest 2004 endegar la creació d'un taller ocupacional per atendre persones amb disminució física i alhora amb greus problemes d'inserció en el mercat de treball. Aquest taller, ubicat també en el SAFA, funcionaria com una petita empresa que tindria activitat tot l'any, dependria del Departament de Benestar i Família de la Generalitat de Catalunya i oferiria serveis de: manipulació de documentació, disseny gràfic, actualització de planes Web... a d'altres centres. Els objectius principals d'aquest taller serien oferir als seus usuaris, disminuïts físics: activitats d'ajust personal, social, rehabilitació física, teràpia ocupacional i promoció laboral.

Sílvia Cervera / Montse Fuentes / Josep Ma. Mestre

Les convivències a La Vall de Núria

Telefonia mòbil i Societat

En motiu del lliurament dels premis de Ciència, Tècnica i Medi Ambient de l'escola vam fer la presentació "Telefonia mòbil i Societat", amb la intenció de fer una petita reflexió sobre la creixent utilització dels mòbils per part dels nostres alumnes i de nosaltres mateixos i els efectes en la nostra societat. L'objectiu de la presentació no era buscar una posició a favor o en contra de la utilització dels mòbils, si no fer aquesta reflexió sobre els efectes de la seva creixent utilització i intentar aclarir alguns aspectes importants que ens preocupen, com els possibles efectes de les radiacions dels mòbils i de les antenes de telefonia mòbil en la nostra salut o altres efectes de la utilització dels mòbils que sovint no els donem importància, però que ens haurien de fer reflexionar tant o més que els propis efectes en la nostra salut, com són els efectes i implicacions socials derivades del seu ús, i els efectes en la nostra privacitat.

Controlats pel mòbil

D'aquest darrer aspecte no en som molt conscients, hem de pensar que per poder fer o rebre una trucada la companyia telefònica ha de saber en tot moment on estem, o millor dit on està el nostre mòbil, i per tant tenen un control absolut dels nostres moviments quan portem el mòbil encès. Cada estació base té un registre de visitants anomenat VLR, i el nostre mòbil es registra cada cert temps o cada cop que canviem de cèl·lula. Quan algú ens truca al mòbil només ens busquen en la cèl·lula on ens hem registrat l'últim cop. És a dir, la nostra companyia telefònica, a més de saber a qui truquem i qui ens truca, sap en tot moment on estem, per on anem, on treballem o estudiem, on mengem, quan tornem a casa, on anem el cap de setmana, on anem de vacances, és a dir, coneixen tots els nostres moviments, tots, i d'això hem de ser conscients. Aquest control sobre els nostres moviments no sempre resulta ser un factor negatiu. El passat Nadal un muntanyenc biscaí fou salvat d'una mort segura a la neu gràcies al mòbil, i no per què pogués trucar i dir on era. El jove va poder trucar però va dir que no sabia on estava i simplement la família i les autoritats van demanar a la companyia telefònica que donés les dades de la seva posició, que en principi estan protegides per llei.

Sempre localitzables

Per tant, diríem que alguns dels aspectes que en principi podríem veure com a negatius dels mòbils poden en realitat convertir-se en ocasions, si es fa un bon ús, en aspectes positius. El mateix RACC està oferint de forma pionera a Catalunya, a través de l'empresa Tempus 21 del campus de la UPC de Castelldefels aquest servei de localització per a totes les persones que es donin d'alta al servei, a partir de missatges SMS i a un cost reduït, per poder localitzar a un familiar o amic o a un treballador, no només quan s'han perdut per la muntanya, si no quan arriben tard a un sopar o a la feina. Es farà sempre un ús positiu d'aquests serveis? Qui ho controlarà?.

Els joves, els millors clients

Respecte als problemes derivats d'un ús abusiu, ja hi ha nens amb problemes reals d'addicció als mòbils. De fet, els joves són els principals clients i els que més utilitzen tots els serveis associats (missatges SMS, MMS, tons, jocs, fotos, logos, concursos...) i les companyies ho saben, i tant que ho saben. De fet, tots els portals d'aquestes operadores tenen en la seva plana principal un nen o una família amb els seus nens, i les millors ofertes sempre es fan pensant en els seus millors clients, els joves. Hem passat en pocs anys d'una oferta per a yuppies a una oferta per a joves.

Creixement imparable

La proliferació de mòbils ha estat possible gràcies a la subvenció dels telèfons per part de les companyies. Això ha permès en els darrers anys la popularització de la telefonia mòbil, reservada fa pocs anys només a empreses i professions liberals. **Hem passat de tenir l'any 1997 uns 10,8 mòbils cada 100 habitants a tenir a principis del 2003 uns 80,1 mòbils per cada 100 habitants, i de ben segur que aquest 2004 ja haurem augmentat aquest valor en escriure.** De fet, aquesta dada de número de mòbils per cada 100 habitants, és una de les dades que curiosament s'utilitza actualment com a indicador del nivell de desenvolupament d'un país (dades d'Eurostat, l'oficina d'estadística de la CE). I

Espanya és un dels països per sobre de la mitjana europea, sent els primers Luxemburg amb 101,3 mòbils per cada 100 habitants i Itàlia els segons amb 84 mòb/100hab. També curiosament, el país del món amb l'índex més elevat de mòbils per cada 100 habitants, no és Estats Units o Alemanya, si no Taiwan. Sí, Taiwan amb 106,1 mòbils per cada 100 habitants. Per tant, podem dubtar de l'indicador?

Per altra banda, si el preu de les trucades dels mòbils encara ens semblen cares, és per què de fet, en el preu de les trucades estem d'alguna manera pagant el mòbil. Els mòbils actuals són pràcticament igual de cars en proporció, que fa 8 anys quan van aparèixer els primers mòbils GSM, només que l'augment continuat de vendes i les subvencions han permès abaratir considerablement els preus. De fet és dona una d'aquestes contradiccions de la nostra societat de consum, si et vols renovar el mòbil, és més econòmic comprar un model lligat a una companyia (subvencionat) i amb una quantitat considerable de saldo que comprar el mateix model lliure i sense saldo. **Com pot ser que un mòbil lliure i sense trucades sigui molt més car que el mateix mòbil amb 100 euros en trucades?**

Són perilloses les radiacions?

Respecte al tema dels efectes de les radiacions dels mòbils i de les antenes de telefonia mòbil dels terrats dels edificis, és una qüestió que ens preocupa a tots, sobretot a partir dels casos de càncer infantil apareguts en el col·legi García Quintana de Valladolid. Tot i que de moment cap informe mèdic ni tècnic ha pogut relacionar la relació entre aquests càncers i les antenes de telefonia mòbil properes al col·legi, les antenes van ser retirades per precaució per ordre judicial l'abril del 2002. El cas es va arxivar aquest octubre passat per no provar-se la relació, tot i el malestar dels pares, i malauradament i sorprenentment, en novembre ha aparegut un altre cas de càncer al mateix col·legi, dies després d'arxivar el cas però quan les antenes ja no funcionaven.

L'OMS, Organització Mundial de la Salut, s'ha pronunciat aquest mateix any, afirmant que cap estudi actual permet concloure que l'exposició als camps electromagnètics

dels mòbils o antenes de telefonia mòbil tinguin cap perill per la salut, en els nivells de potència actuals. De fet, és curiós com l'informe no diu que no siguin perilloses, si no que de moment no s'ha pogut provar. El món científic està d'acord en principi els efectes no són, fins que es demostrï el contrari, nocius per la salut. El Ministeri de Sanitat i Consum en l'últim informe de setembre del 2003 corrobora les conclusions de l'OMS i del CEIN un comitè d'experts independents dient que no hi ha efectes negatius demostrats. De totes maneres la mateixa OMS recomana seguir el principi de precaució, és a dir, continuar la recerca en aquest camp i analitzar i investigar tots els nous casos relacionats amb els efectes de les radiacions electromagnètiques EM. És acceptat per tothom, que les radiacions EM d'altres freqüències com les dels mòbils produeixen un escalfament, és el conegut com efecte tèrmic. De fet, aquest és el principi de funcionament dels microones de les nostres cuines que funcionen a freqüències similars. Però també és cert que els nivells de potència dels actuals mòbils està molt per sota dels màxims recomanats, i per tant els efectes tèrmics dels mòbils es consideren actualment no nocius, fins i tot els nivells de les antenes de telefonia dels terrats, sempre i quan es

compleixi la normativa actual i les distàncies de seguretat establertes.

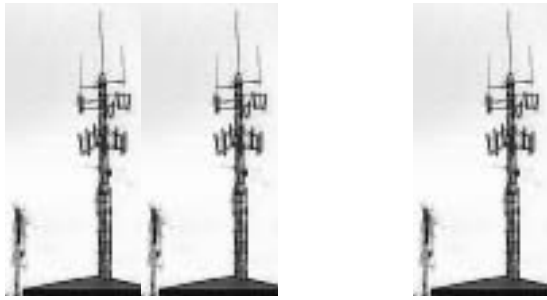
Un fet curiós és que la normativa de Barcelona, Girona i altres ciutats com el Masnou o Gavà i altres pobles i ciutats de Catalunya eren més restrictives en la instal·lació d'antenes que les mateixes normatives europees o estatals, i les companyies telefòniques que havien posat diversos recursos al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya amb protesta per aquest fet, han guanyat aquest mateix novembre els primers judicis i s'han anul·lat les ordenances locals per envair les competències autonòmiques i de l'Estat. Barcelona ha fet marxa enrera en les seves ordenances restrictives en motiu d'aquestes sentències. També el Ministeri de Sanitat i Consum no ha permès que les antenes s'hagin de posar més separades del que dictava l'anterior normativa del 2001, per què tècnicament un mòbil emet amb la potència que li dicta l'antena més propera i quant més lluny estigui l'antena, més potència haurà d'emetre aquesta i el mateix mòbil, i per tant més perjudicial seran les radiacions per nosaltres. Els efectes no tèrmics dels mòbils, els que s'anomenen efectes d'hipersensibilitat a les radiacions (mareig, mal de cap, insomni, etc), tot i haver moltes denúncies tant a Catalunya com en altres països, tampoc s'han pogut demostrar científica ni mèdicament i la OMS així ho certifica. Ni efectes més nocius pels infants o nens, tot i que les distàncies de seguretat a les escoles és multipliquen per 4 en la normativa de la Generalitat, simplement per precaució.

En fi, com a conclusió, seria prudent mantenir la recerca en aquest camp per què sobretot els estudis actuals tenen escàs historial i l'ús massiu dels mòbils és molt recent i per tant, no es poden considerar els actuals estudis mèdics com a conclouents.

Rebem moltes altres radiacions

Un altre aspecte important, que ens caldria fer reflexionar, és el fet que tothom posa com a culpables els mòbils i no ens adonem que si qüestionem els efectes de les seves radiacions (900 i 1800 MHz, actualment i 2000 MHz els nous UMTS), hauríem de témer per igual les radiacions dels telèfons sense fils que molts de nosaltres tenim inconscientment a casa, que radien, per exemple els digitals a freqüències superiors als mòbils i similars als microones, o els teclats o ratolins sense fils tant de moda actualment amb enllaç bluetooth o les xarxes sense fils WIFI que funcionen a 2400 MHz igual que molts microones, amb menys potència es clar. **Potser estem, per desconeixement, parlant dels efectes de les antenes d'aquell edifici, quan a casa estem immersos en quantitat d'ones EM, d'iguals o superiors freqüències, per no parlar de les ones dels canals de TV, etc.**

Efectes socials i de l'ús del mòbil

Per acabar podíem parlar dels efectes socials de la utilització dels mòbils. Per exemple la seva utilització en cinemes, teatres ha sigut font de polèmica en molts països. A França volien posar sistemes d'anul·lació de mòbils en tots els cinemes i teatres. Són famosos el sistema "C-Guard" israelià, o el sistema DAM (Dispositivos Anti-Móviles) de la Universitat de Vigo. Un altre curiositat, a Espanya la primera instal·lació d'aquest sistema anti-mòbils es va fer al Parlament Galleg, sí, al parlament, es veu que els consellers no apagaven els seus mòbils. Per tant, com podem culpar als nostres alumnes?. Després van seguir la Diputació de Mallorca i el parlament Murcià. L'abril del 2003, per augmentar la polèmica, la Comissió Europea ha prohibit aquests sistemes en cinemes i teatres per considerar prioritària la possibilitat de realitzar trucades d'emergència i apel·len a l'educació dels espectadors. Altres efectes socials, a més dels comentats de problemes d'addicció i aïllament social d'alguns joves, són els potser menys importants però que sovint els professors ens trobem més en l'escola, com la proliferació cada cop més preocupant de l'ús del llenguatge abreujat dels SMS dels mòbils en els exàmens. Cada cop més ens trobem amb "q" enlloc de "que", amb els "xq", etc, i ja es venen des de fa temps diccionaris complets d'aquest nou llenguatge que tant bé coneixen els nostres alumnes. Però en fi, fins i tot el president de la Real Academia de la Lengua Española, Victor García de la Concha, ha sortit en defensa d'aquest llenguatge en unes declaracions aquest passat octubre, on deia que escriure amb els codis abreujats dels SMS no és un problema per a la llengua. Va dir que sempre ho hem fet d'una manera o altre nosaltres mateixos quan prenem apunts, i no per això s'ha perdut la llengua. I les calculadores? Ja no existeixen. Els meus alumnes del cicle mai porten calculadora a classe, fan servir el mòbil, tot i ser quasi més complicat.

En fi, no em vull allargar més, potser ens fem vells i no ho volem reconèixer. Nosaltres no sabem tant de mòbils com vosaltres, ni entenem ja els vostres codis, potser haurem de dir com l'anunci d'una de les companyies de mòbils d'aquests dies:..."Recordeu quan "q" s'escrivia "que"...",..."Recordeu quan deïeu, jo mai tindrè un mòbil".

I per acabar jo em quedaria amb una de les frases de l'anunci que reflecteix el canvi més important de la telefonia mòbil, "...Recordeu quan trucàvem a un lloc i no a una persona..."

Josep Alcon i Marrugat.
Professor del CFGS de Telecomunicacions

Dinar de Nadal dels treballadors/es.

El darrer dia de classe del primer trimestre (aquest curs, el divendres, 19 de desembre) és tradicional a l'Escola la celebració del dinar de Nadal. Hi són convidats tots els treballadors (professorat, personal no docent, monitors) i antics treballadors, ja jubilats. Es van aplegar al menjador d'infantil-primària un centenar llarg de comensals. L'Alfredo, cap de cuina, amb el seu equip de cuineres van va preparar i servir el dinar. Els assistents amb un fort aplaudiment van felicitar al final a tot l'equip de cuina l'esforç que representa la preparació d'aquest àpat tan nombrós.

És un bon moment de trobada cordial de totes les persones que treballen a la Institució. El dia a dia fa difícil de compartir una estona tranquil·la de conversa amical, i sobretot coincidir bona part de la comunitat educativa. També és agradable saludar i recordar als qui hi han treballat.

Entre els antics treballadors que van ser-hi, és oportú ressaltar la presència de Víctor Trias Bertran. En l'actualitat, l'educador de més edat que ha treballat a la institució. Complirà Vuitanta-tres anys el febrer. En tenia divuit quan entrà al Centre com a catequista, l'any 1939. Es féu jesuïta i als anys cinquanta estigué vinculat a l'Ateneu. A partir del 1962 esdevingué director de l'obra d'Hostafrancs (Centre i Ateneu Montserrat). Contribuí d'una forma decisiva a la millora educativa del barri. Afavorí l'accés dels joves als estudis de batxillerat i a augmentar les especialitat de formació professional amb la construcció de l'edifici del carrer Torre Damians, l'any 1971, en el lloc on hi havia l'antic Ateneu. Continua al capdavant de la Institució fins l'any 1976.

En aquesta trobada nadalenca també es fa un reconeixement a les persones que han complert els vint-i-cinc anys de treball a l'Escola. Se'ls lliura un record d'aquest feliç esdeveniment. Van iniciar la seva feina educativa el curs 1979-80 i es trobaven presents a l'acte els companys/es Rosa Bobé, Rut Arias, Jordi Solsona i Josep Miró.

Els guardonats van agrair conjuntament aquest reconeixement amb les paraules que transcrivim.

*Diu que quan seré gran un ofici hauré de fer,
penso jo que seré, professor potser?
Sempre a l'escola haver d'anar no m'acaba d'agradar.
Ben pensat deu ser molt cansat.*

(Fragment d'una Cançó de Xesco Boix)

Encara treballes aquí?

Amb aquest pregunta amb alguna variació en la localització (allà, al Centre, a l'Ateneu, a l'Escola...) ens hem trobat no direm que sovint, però sí en diferents moments quan hem coincidit amb ex alumnes. Per què ens ho preguntaran? Contestes resignat, sí mira, encara hi sóc. Imagines que pensen que aquest pobre/a no ha trobat res de millor. Deuen concloure que l'escola és un lloc de pas i formació per a ells, però també per a nosaltres. Si canviem la professió del receptor de la pregunta, no deixaria de ser una frivolidat, o una poca-soltada engegar-li: encara treballes de metge a Bellvitge? o de mecànic a la SEAT, a la Caixa, de mosso d'esquadra a la Generalitat, de paleta o de bomber, ...?

Fer 25 els anys de fer de mestre/a, professor/a, educador/a... docent (és curiós que aquest ofici vagi canviant tan sovint de nom) té, per tant, mèrit i fer-ho a la mateixa escola on vam començar sembla una excepció si atenem a la mobilitat laboral d'avui en dia i de la corresponent pèrdua de valor del concepte d'antiguitat.

Recordem bé l'escola del curs 78-79, quan érem uns joves de vint-i-tres, vint-i-quatre anys, il·lusionats per la feina

que iniciàvem. Un record per a aquella escola que avui es diu Joan Pelegrí i que aleshores tenia dos noms: Centre d'EGB Montserrat-Xavier i Escola Tècnica Professional d'Hostafrancs. Aquell any celebrava els 75 anys del seu origen educatiu.

Fent de mestre costa adonar-se del pas del temps personal, o sigui, fer-nos grans. Els nostres alumnes sempre tenen la mateixa edat, bé de vegades dos o tres anys més, però reiniciem el cicle i tot segueix igual. Nosaltres, també seguim igual, mirant el nostre entorn, no envellim. Un de tants avantatges de l'ofici.

Avui us volem expressar el nostre agraïment per la vostra amistat, al llarg d'aquest temps, pel goig de compartir la tasca educativa a l'aula, per tantes il·lusions, projectes i també, per què no dir-ho algunes decepcions. Recordar, els que ja no són a l'escola, però amb qui hem coincidit en alguns moments en la quotidiana tasca educativa; un sincer testimoni d'afecte cap a ells; especialment dels qui de forma absurda han vist extingida la seva vida. I tampoc no podem oblidar els nostres alumnes que sovint ens han fet creure que som joves com ells.

Per sort, no som els primers, i tampoc esperem els últims (molt mal dades haurien d'anar!!) a celebrar un moment de la nostra història personal a l'escola i en companyia de tantes amigues i amics de la nostra comunitat educativa d'Hostafrancs.

A totes i tots, moltes gràcies.

Sabem citar les fonts d'informació?

Aquest vegada hem decidit que la nostra col·laboració amb la revista serà més "acadèmica". Aprendre a referenciar les obres que consultem quan fem un treball, és a dir, aprendre a fer una bibliografia. Això, us serà molt útil quan elaboreu la bibliografia de qualsevol treball que hagueu de presentar i sobretot pel treball de recerca. Tot seguit us indiquem com fer les cites bibliogràfiques de documents impresos : llibres, articles, i documents electrònics tant en línia (planes Web) com els que estan emmagatzemada en suport informàtic tangible (cd-rom, disquet, cinta magnètica, ...)

Què és una bibliografia?

Dins el context escolar, entenem per bibliografia el llistat de documents consultats en la preparació d'un treball. Ens ajuda a identificar les fonts d'informació que s'han consultat alhora que dona credibilitat al treball i permet localitzar els documents consultats en l'elaboració del mateix. També aconsegueix amb el rigor acadèmic i científic i amb la legislació sobre la propietat intel·lectual, que exigeix identificar les fonts consultades.

Hi ha molts manuals d'estil i pautes diferents per fer cites bibliogràfiques nosaltres ens centrarem en la norma internacional **ISO 690: 1987** per citar documents impresos i les normes **ISO690-2** per a citar documents electrònics.

DOCUMENTS IMPRESOS

Consideracions generals:

- Les dades de la cita es prendran del document original, és a dir del document font.
- Tota documentació que no consta de manera explícita en el document i sigui significativa s'indica entre claudàtors [].
- Si en el document no apareix cap data podem donar una data aproximada. Ex ; ca.1935
- En les obres anònimes el primer element de referència és la primera paraula del títol que no sigui un article.
- Podem afegir els subtítols després del títol i separats per dos punts i espai (:)
- Quan desconexim on s'ha editat un document o produït un material ho expressem amb les sigles [s.] entre claudàtors.

1.- MONOGRAFIES (Llibres)

COGNOM(S), Nom. *Títol en cursiva o subratllat.*

Edició. Lloc: Editorial, Any. Núm.v. (Col.lecció; núm.) ISBN núm.

1.1 OBRA AMB UN AUTOR (L'entrarem pel COGNOM(S), Nom)

Ex: SABATER, Fernando. *Ètica para amador*. 2ª ed. Barcelona : Ariel, 2003.
ISBN 84-344-1198-9

1.2 OBRA AMB DOS o TRES AUTORS (Es referencien separats per un punt i coma)

Ex: CATURLA, Enric ; VIDAL; Francesc. *Física 1* .2ª ed. Barcelona : Castellnou, 1997
ISBN 84-8287-024-6

1.3 OBRA AMB MÉS DE TRES AUTORS (Referenciem el primer autor seguit de l'abreviatura [et al])

Ex: BARÓ, Mónica [et al...]. *La nova biblioteca escolar*.
Barcelona : Edicions 62, 1999. 278 p. (Rosa Sensat; 342).
ISBN 84-297-4576-9

2. PUBLICACIONS PERIÒDIQUES (Revistes):

Títol de la publicació en cursiva: subtítol.[Lloc de publicació] Vol.(any),
núm. De l'exemplar. ISSN número

Ex: *Revista Española de Física* [Madrid] Vol 16. (2002), núm. 3.
ISSN 0213-862X

2.1 ARTICLES DE REVISTA:

AUTORIA. "Títol de l'article". *Títol de la revista*.Vol. (any), núm de l'exemplar, p.

- Cal indicar la primera i la darrera pàgina de l'article, separades amb un guió.
- És opcional indicar el número d'ISSN.

Ex: ARCAS, M. ; SEGURA, M. "Mediadores en los conflictos cotidianos".
Cuadernos de Pedagogía, (maig 2003), nº 324, p.61-62

2.3 ARTICLE DE DIARI

AUTORIA (si hi consta)."Títol de l'article". *Nom del diari* [Lloc d'edició] (dia mes any), núm., p.

- Cal fer constar el lloc d'edició del diari entre [] si no forma part del nom del diari. La data és dóna completa, en la llengua del document.

Ex: RENDÉ I MASDEU, J. " Una llengua útil". *Avui* [Barcelona] (2 gener 1997), núm.6901, p. 18

DOCUMENTS ELECTRÒNICS.

Inclourem en aquest apartat els documents electrònics monogràfics o part de textos electrònics, tant si són accessibles en línia (Internet) com aquells que estan en suport informàtic tangible (disquets, cd.rom...)

Consideracions generals:

- El model que utilitzarem és el mateix que el dels llibres, indicant però a continuació del títol, entre claudàtors el tipus de suport documental.
- Les dades de referència es prendran del document electrònic vist en pantalla o escoltat. Si no podem obtenir les dades necessàries les prendrem de la documentació que l'acompanya, la funda o contenidor.
- La data de la consulta és imprescindible en els documents electrònics susceptibles de ser modificats (documents en línia) o quan no trobem una altra data en el document. Anirà de forma abreujada precedida de la paraula "Consulta" o similar Ex: [Consulta: 25 jun. 1996]

3.- AUDIOVISUALS (ENREGISTRAMENTS)

COGNOM/S, Inicial/s (data). *Títol* [suport]: *subtítol*. Lloc : Editorial. Detalls materials. (Col.lecció; Número). ISBN.

- S'hi inclouen tant els enregistraments sonors (casset, disc) com els d'imatges (videocasset, videodisc).
- S'admet com a responsable d'autoria qualsevol persona o entitat que hagi participat de manera important en la creació artística, intel.lectual o a la seva realització: autor, compositor, director, productor, etc. Si no en destaca cap, se citen pel títol.
- És recomanable citar al final el que s'anomena detalls materials (VHS, PAL en cas de vídeo,...)

Ex: *Aproximació a la Grècia clàssica*[Enregistrament vídeo].(1987). Madrid : UNED.100 min. VHS

4.- CD-ROM, DISQUETS

RESPONSABLE PRINCIPAL.

Títol [suport]. Edició o versió. Lloc: Editorial o distribuïdora, any de publicació.
Descripció material. Notes Número normalitzat.

Ex: *Micro CDS/ISIS* [disquet].Versió 3.071. [Paris] : UNESCO, 1995. Programa informàtic.
Ex: JARABE DE PALO. *Bonito* [cd-rom]. [s.l.] : Tronco Records, 2003

5.- DOCUMENTS EN LÍNIA (WEB)

AUTOR. *Títol* [en línia].

Edició o versió. Lloc: Editorial o distribuïdora, any de publicació.<adreça web>
[Consulta:].

Ex: GAZEAU, S. *El Web Jurídico : el derecho on-line* [en línia]. 1999.
[Consulta 10 maig 1999]. Disponible a Internet: <<http://www.elwebjuridico.es>>

Si en voleu saber més:

-*Com citar documents electrònics* [en línia].Barcelona : Universitat de Barcelona, Biblioteca Àrea de Ciències Experimentals i Matemàtiques, 1997.Disponible a Internet: <<http://www.bib.ub.es/www3/3citar.htm>>.[Consulta: 4 des. 2003]

-*Com presentar una bibliografia ?* [en línia].Lleida : Universitat de Lleida, Biblioteca, maig 2001.Disponible a Internet: <<http://www2.bib.edl.es/recursos/compresen/bibliografia.html>>
[Consulta: 4 desembre 2003]

-*Criteris de citació bibliogràfica* [en línia].Barcelona : TERMCAT, 2001.<http://termcat.net/criteris/crit_bibliog/electron.htm> [Consulta: 5 desembre 2003]

- ESTIVILL, A ; URBANO, C. *Com citar recursos electrònics*. [en línia].Versió 1.0. Barcelona : EUBD. Disponible a Internet<<http://77www.ub.es/biblio/citae.htm>>.[Consulta : 4 des. 2003]

Cristina Batlle
Bibliotecària.

El nou espai web de l'Escola compleix un any.

Ara fa un any, el gener de 2003, inauguràvem el nou espai web de l'Escola Joan Pelegrí. Es tractava de la tercera edició de l'espai web de la institució, que ja tenia presència a Internet des de l'any 1999. El nou portal web inclou nous continguts, especialment gràfics, més interactivitat, més serveis, una navegació més simple i intuïtiva per localitzar els continguts...

Una bona forma de fer balanç d'aquest primer any del nou portal web és fer revisió d'algunes dades:

Mentre que amb l'edició anterior de l'espai web, durant l'any 2002 (d'abril a desembre) tinguérem un total de 15407 visites, amb una mitjana mensual de 1540 visites. Amb el nou portal hem tingut durant l'any 2003 (de gener a desembre) un total de 53591 visites, amb una mitjana mensual de 4871 visites (hem multiplicat per tres el nombre d'accessos a la nostra web). Durant el darrer trimestre de l'any 2003, la mitjana diària ha estat d'aproximadament 200 consultes (el darrer trimestre de l'any 2003).

Les pàgines més consultades de l'espai web han estat les del centenari, la versió digital de la revista "Calaix de Sastre", l'espai dels Programes de Garantia Social, l'espai dels Cicles Formatius, l'espai dels Crèdits de Síntesi, l'apartat del treball de recerca, l'apartat de presentació de l'Escola i durant els mesos de juliol i agost, l'espai de reserva de llibres.

El nou portal web, quan es va publicar per primera vegada el gener del 2003, contenia 241 Mb d'informació, mentre que, hores d'ara, al gener del 2004 ja conté 370 Mb.

Durant els mesos de setembre a gener (el que portem del curs 2003-2004) s'han fet més de 30 actualitzacions de l'espai web, el que representen més de 2 canvis per setmana.

Hi ha 7 professors que mantenen continguts propis dins de l'espai web de l'Escola, que representen 57 Mb del total de la web.

Els responsables de les Famílies Professionals dels Cicles Formatius de Grau Superior, mantenen espais web propis, a partir de l'espai web general de l'Escola, on descriuen el dia a dia dels Cicles Formatius, inclouen propostes didàctiques o presenten ofertes de treball.

L'espai web incorpora milers de fotografies que descriuen, en ocasions millor que qualsevol text, la realitat de la vida quotidiana a l'Escola.

S'ha desenvolupat un espai específic amb els continguts relatius al Centenari de la Institució. S'hi poden trobar fotos històriques, els cartells i logos, l'agenda d'activitats previstes i la descripció dels actes realitzats.

En relació a les obres de construcció del nou edifici s'hi pot trobar a la web la descripció arquitectònica del projecte i una seqüència d'imatges que descriuen l'evolució i l'estat actual de les obres.

Durant el mesos d'estiu es va oferir, a través de l'espai web, el servei de reserva de llibres de cara a la venda del mes de setembre. Més de 150 famílies van optar per fer la reserva del seu material escolar a través de la nostra plana web, i es van estalviar algunes cues durant els dies de venda de llibres. Pel proper curs, estem preparant una nova aplicació per fer encara més àgil el procés de reserva de llibres per Internet.

El mes de desembre hem incorporat un nou servei des de la web: el servei de correu electrònic per a professors. L'Escola ha registrat el nou domini "joanpelegri.org" per usar-lo en el correu electrònic del servidor propi. Els professors i professores poden fer la gestió del correu d'aquest domini des dels programes tradicionals (Outlook, Outlook Express, Eudora o d'altres) o bé des del portal web de l'Escola. Més de 200 persones, membres de la comunitat educativa de la Fundació Cultural Hostafrancs ja gaudeixen d'aquest servei. En un futur proper oferirem aquest servei de correu electrònic als alumnes més grans.

Durant la primavera del 2004 el servei d'Instal·lacions Esportives de la Fundació Cultural Hostafrancs posarà en marxa el seu espai web propi, inclòs al domini:

www.joanpelegri.com

La gestió i el manteniment de l'espai web és una part significativa de la tasca del Servei de Tutoria Informàtica de l'Escola, alhora que d'altra banda, aquest servei és responsable del bon funcionament de tot el sistema informàtic de les tres seus de la Fundació Cultural Hostafrancs.

La web pretén mostrar el treball de tots els professionals de l'Escola, reflectir la il·lusió i l'esforç dels alumnes i informar les famílies que han dipositat confiança en la nostra institució. En definitiva, l'espai web de l'escola evoluciona i creix per descriure millor la realitat de l'Escola. Canvia i s'adapta al futur tal com ho fa la nostra comunitat educativa.

Herminio Manzano

Tutor Informàtic

Servei de Tutoria Informàtica

El CFGS de Telecomunicaciones visita...

CityTV

Els alumnes de primer del cicle formatiu de grau superior de telecos de l'escola, com altres anys, han visitat una emissora de TV i han assistit a la gravació d'un programa. Concretament aquest any hem estat en un dels platós de CityTV, en la gravació del programa PopCityClub, un programa d'actuacions musicals i entrevistes.

Els alumnes van poder veure com es fa un programa i contemplar també la feina de tota la gent que es mou darrera de les cameres, observant el treball dels cameres, regidors i realitzadors. Aquest dia van entrevistar la Chenoa, una de les cantants d'OT.

Fem esport

Aquest curs hem incorporat dues noves activitats:
El Futbol Flag i el Voleibol.

El "**Futbol Flag**" és un joc pre-esportiu del Futbol Americà i que ha agradat força als alumnes de 1r d'ESO perquè és molt divertit. Tots ells han participat en una sessió que han dirigit, en el nostre propi centre, entrenadors professionals d'aquest esport. Els professors d'Educació Física l'hem valorat positivament perquè és un joc d'equip sense contacte, i que permet treballar el valor del "**joc net**" tant important en la formació dels nostres alumnes.

El districte Sants-Montjuïc ha organitzat el 28 de novembre la "**1ª Trobada de voleibol**" al pavelló de l'Espanya Industrial. Hi hem participat amb altres escoles del barri, la nostra amb 8 equips de 4t d'ESO i 1r de Batxillerat. Aquesta és una activitat nova, i que vista l'expectativa generada per part dels participants, creiem que val la pena potenciar; estem valorant fer aquest mateix curs una trobada amb escoles d'altres districtes que ja tenen tradició en aquests campionats.

Ens agrada el planteig d'aquesta activitat perquè, igual que en el bàsquet 3x3, prima l'aspecte lúdic-esportiu abans que el competitiu.

I Per tancar el trimestre, el 17 de novembre hem participat en el "**Bàsquet 3x3**" al Parc de l'Espanya Industrial. Aquesta és una trobada que ja esperen amb il·lusió els alumnes afeccionats a aquest esport. En aquesta edició ens hem superat en participació: 28 equips.

Però el "**FEM ESPORT**" continua i estem preparant el "Mou-te en bici" pels 3rs d'ESO i "la Triatló" per 2ns i 4ts d'ESO. Ja us ho explicarem més endavant.

Ma. Dolors Cuxart.
Cap d'Àrea d'Educació Física.

PREMIS MEDI AMBIENT 2002-2003

En la seva convocatòria anual, es van lliurar a la sala d'actes de l'escola, els guardons que premien treballs realitzats pels alumnes en les àrees de ciències experimentals i tecnologia durant el curs escolar 2002-2003. Abasta tots els nivells educatius de la secundària obligatòria (ESO), batxillerat i cicles formatius.

Obrí l'acte, Jordi Solsona, director general de l'escola, que felicità a tots els que han fet possible aquesta nova convocatòria dels premis; especialment el jurat, els premiats i a tots els assistents a l'acte. Seguidament presentà el jurat i abans del lliurament del premi donà pas a la xerrada que sobre "Telefonia mòbil" pronunciava Josep Alcon, professors del cicle de telecomunicacions, i de la qual trobareu una detallada informació en aquesta revista.

El jurat que atorga els Premis MEDI AMBIENT de l'Escola Joan Pelegrí, estava format per Pilar Luís, professora de l'àrea de Tecnologia que presideix el jurat, Joan Ramon Lascorz, ex alumne de l'escola, guanyador del premi 01-02, Sira Viles i Rosa Marín professores de l'àrea de Ciències Experimentals i Joana Morcillo professora de l'àrea de Tecnologia que actua de secretària.

El jurat concedí els premis MEDI AMBIENT corresponents al curs 02-03 als alumnes següents:

El jurat

2n ESO.

Conjunt de treballs d'aula dedicats a fer un herbari, a conèixer el bosc o bé el problema de la contaminació.

Els treball premiat és:

1er. Premi:

HERBARI. Autor: Xavier Bó Molina

3r ESO.

Entre un conjunt de treballs tecnològics dedicats al muntatge d'un tricicle i un conjunt de treballs dedicats a fer recerca sobre la catàstrofes del petrolers "Prestige" i "Exon Valdes"

Els treballs premiats són:

Accèssit:

EL TRICICLE. Autor Carles Roig

1er Premi:

CATÀSTROFES DELS PETROLERS "PRESTIGE" I "EXXON VALDES"

Autor: Marta Carbó. Maria Pujades

4t ESO

Conjunt de pòsters sobre la cèl·lula i sobre les eres geològiques.

Entre aquests treballs destaca:

1r Premi: LA CÈL·LULA. Autores: Mireia Andrés Bobé i Laura Costa

1r BATXILLERAT.

Entre un grup d'excel·lents treballs sobre notícies d'actualitat.

Accèssit: Carme Rangel Fernández

1er Premi: Laura Cerezo Parejo

2n BATXILLERAT.

Conjunt de treballs de recerca de molt bona qualitat. S'han valorat els següents treballs que han destacat per la seva originalitat i cura. Els treballs premiats són:

2n Accèssit:

EL GUPPY (PEDILIA RETICULATA).

Autors: Aleix Borràs Tarrés i Roger Gil

1r Accèssit:

ANÀLISI D'UNA CERVESA. Autor: Pau Solano Gómez

1r Premi:

AUTOMATITZACIÓ D'UNA CRUÏLLA DE SEMÀFORS. Autors: Eduard Mateu Biosca i Ferran Babot Branzuela

CICLES FORMATIUS.

En aquesta categoria s'ha volgut premiar aquells treballs que destaquen per la seva part experimental en el cas del cicle de Anàlisi i Control, i per la seva cura en la recerca i presentació en el cas del cicle de Administració i Finances. Els treballs premiats són:

1r Accèssit:

ESTUDIO COMPARATIVO DE MÉTODOS PARA LA DETERMINACIÓN DE LA FIBRA. Autores: Gemma Bosch Vila i Núria Pujol Lucas

1r Premi:

CREACIÓN DE LA EMPRESA "AUTOESCUELA LÍDER S.L.". Autor: José Antonio Morro

Alumnes premiats

Emocionat record

Joan Josep Lluch Medina, ex alumne de l'escola, de 17 anys, va morir de manera sobtada , el 23 de setembre passat. Amb companys de l'escola, havia anat el dimarts, 23 de set a la tarda, vigília de la Mercè, a una coneguda discoteca. Cap a les nou del vespre, poc abans d'acabar la sessió de la tarda, en Joan Josep es va desmaiar. Ni els companys, ni el personal mèdic que hi acudí urgentment van aconseguir reanimar-lo. La seva mort havia estat sobtada.

Els que havien estat els seus companys i companyes i tota la comunitat educativa de l'escola recordaran "la seva amabilitat i el seu somriure" com expressava una nota de recordatori que es féu publicar a la premsa. A la seva memòria, van llegir un poema de Miquel Martí i Pol, que fa ben poc també ens ha deixat.

*Altre cop la mort, avui la teva
ens sacseja, ens sorprèn i ens deixa sols,
agafats com estem a la ignorància
de pensar-nos eterns en aquest viure.
S'atura el temps
i les coses que ens volten es fan petites,
voldríem tenir-te a prop encara
i dir-te totes les paraules no dites.
Tu ja no hi ets. Has mort de cop,
i se'ns trenca el cor en sintonia.
Sols queda compartir el dolor, l'esperança
que ens acompanyi el teu riure cada dia.*

Els pares de Josep Joan ens han fet arribar aquestes paraules adreçades als professors, pares, mares i alumnes.

En nom del nostre estimat fill Josep Lluch i Medina i en el nostre propi volem agrair-vos les mostres d'afecte que en aquests dies ens heu fet arribar. Com molt bé heu expressat molts de vosaltres, en Joan serà sempre en el cor de tots els que l'hem conegut.

Sincerament, MOLTES GRÀCIES.

Josep Lluch i Francisca Medina

Estada al Regne Unit

Des del curs 1999-2000, el Departament d'Ensenyament posa en practica el programa ORATOR, per promoure l'aprenentatge de llengües estrangeres entre els nostres estudiants.

El programa consisteix en la concessió de beques per a alumnes de Secundaria que vulguin practicar la llengua objecte d'estudi –angles o francès- al país d'origen. Fins ara es concedien 100 per al Regne Unit i 100 per a França d'entre tots els alumnes de Catalunya que ho volguessin demanar i suposem que continuarà sent així. Els alumnes que poden sol·licitar aquestes beques han de complir uns requisits, entre d'altres òbviament, ser un bon estudiant de llengües. L'ajut cobreix part de les despeses del viatge, l'estada amb una família acollidora i un curs de llengua.

A la nostra escola, des del Departament de Llengües Estrangeres, s'ha donat informació a tots els nivells i s'ha promogut la sol·licitud de tots aquells alumnes que es veien amb opcions d'obtenir algun d'aquests ajuts. I, la veritat, és que estem forca satisfets de com ens ha anat, ja que des d'aquell primer any entre 10 i 15 alumnes han estat becats. Cada any alguns dels vostres companys –de vegades quatre en un mateix curs- han pogut gaudir d'aquesta oportunitat que, per altra banda, pensem seriosament s'ha d'aprofitar. L'experiència, en general, els hi resulta molt enriquidora i no només des del punt de vista lingüístic, sinó també personal.

Aquest any, quan tornin a convocar-les, tornarem a informar-vos. Aprofitem l'avinentesa per animar a tots aquells que ho haguéssiu pensat alguna vegada que, potser, aquest any us toca a vosaltres!!!

Maria José Herrera.
Professora d'anglès

Opinions d'alumnes que van participar a les estades el juliol passat:

Viatge a Bath (Anglaterra). Juliol 2003. **Sílvia Simó**. 4t ESO
Quan vaig arribar a Bath, pensava que seria com una mena de curset intensiu d'anglès, molt semblant a anar a classe i em feia por no saber parlar amb la família amb la qual m'estaria ni amb cap altre anglès. La veritat és que em pensava que dues setmanes allà se'm farien llargues... però si ara hi pogués tornar, m'hi quedaria tot l'estiu!

No teníem la sensació d'estar estudiant, ja que on vam aprendre anglès va ser a l'agafar el bus, a l'anar a comprar, a la discoteca per poder parlar amb gent d'altres països... Si hagués d'escollir el que em va agradar més del viatge, sense dubtar-ho escolliria la gent que hi vaig conèixer, tant els catalans com els francesos, anglesos, italians,... i també la sensació de ser independent, d'estar lluny de casa i espavilar-te sol.

Àngela Miró. 4t ESO

Van ser només 15 dies dels que vaig poder gaudir de la meva estada a Cheltenham, Anglaterra, però ara ja passats cinc mesos des d'aleshores, puc dir que la recordo com una fantàstica experiència. Aquella por que sentia dies abans de marxar, un cop allà es va esvaïr, ja que des d'un bon començament vaig conèixer els meus amics/gues que es trobaven amb idèntica situació que jo, amb una família que et rebia amb les portes obertes i amb un idioma del qual no tenies total desconexença. En

definitiva, un conjunt de circumstàncies que van comportar que el temps que vaig passar allà disfrutés al màxim, emportant-me'n així un inoblidable record.

Emma Ibarra. 4t d'ESO

El viatge a Cheltenham (Anglaterra) que vaig fer a l'estiu, em va semblar molt interessant perquè a part d'aprendre a parlar millor l'anglès, escoltar i entendre la pronunciació dels nadius i totes aquelles coses que tothom s'imagina, es coneix una altra cultura i unes altres persones que tenen diferents costums.

En el viatge coneixes anglesos, francesos, etc,... i també catalans amb els quals segueixes l'amistat, fins i tot després d'aquells dies.

Ho aconsello a tothom perquè t'ho passes molt bé i a part de fer classes d'anglès, coneixes ciutats i pobles anglesos, i fas altres activitats. Jo hi tornaria a anar, però m'emportaria una ampolla d'oli.

Vè premi "Poesia en acció"

El passat 16 de desembre a les 4 de la tarda es va celebrar a l'Ateneu Barcelonès el Vè premi "Poesia en Acció" en el qual hi van participar alumnes de l'escola, des de 2n.d'ESO fins a Batxillerat. El motiu del certamen d'enguany era : Nadal solidari i no consumista, i la participació consistia en la lectura dels poemes per part dels propis autors.

La mostra que oferim són alguns dels que van ser llegits pels seus autors/es a la trobada.

Per un Nadal solidari i no consumista

Nadal solidari i no consumista

Els reis per casa han passat
I molts regals ens han deixat.
Després de jugar-hi una estona llarga
El dia se m'amarga.

De sobte una pregunta em roda pel cap
Què és la felicitat?
Sóc feliç amb tantes joguines?
Tinc cotxes, pilotes i nines.

Però realment és el que m'agrada?
El que vull és tenir moltes coses,
Tenir, tenir, tenir,
Mai no penso en sentir.

Quan era jo petita
Desitjava que arribés Nadal i Reis
No per les joguines, ni els torrons,
Sinó per estar amb ells.

Els són els meus pares,
La meva família,
Que sempre que s'ajunta
M'omple d'alegria.

Després de pensar
Puc dictaminar:
Que per arribar a ser ric
Has d'aprendre a estimar.

Estimar, donar amor,
Rebre'l, patir-lo
Si tu tens tot això
Estigues segur que seràs el millor.

Ainhoa Reverte Lecha.
1r BATX C

Dulce navidad

Es diciembre, largo invierno,
estación del sueño eterno,
que de frío, luces y soledad
se inunda esta ciudad.

Perdido entre la masa, te recuerdo.
Frustración de regalo eterno
del perdido sueño
de mi dulce infancia.
fuiste una lista entera,
de fe y larga espera,
que con solo el paso de los años
he entendido tus engaños.

Me invade la tristeza
al pensar como has cambiado.
Vendes tu razón,
a pesar de haber gozado
repartiendo ilusión.

De la religiosidad has caído,
a la sucia economía
y con vaga ironía
te deseo prosperidad
y dulce navidad.

Jordi Vera Garcia.
2n BATX

Somnis i realitat

Vull entrar en un somni profund
i algun dia despertar
i trobar un món on els somnis
ja siguin realitat.

Quan desperti vull veure
Un munt de premis que els rics han guanyat
Per saber tractar bé
Cada pobre i necessitat.

Al Nadal els adinerats han vist
Com és la realitat
I per això han decidit
Posar en practica allò que és tan sentit:
LA SOLIDARITAT.

Marta Gómez Mérida.
4t ESO

Testamento de la Fantasía y la Ilusión

Hemos decidido marchar.
Sólo somos espectros de lo que fue,
sólo somos el recuerdo de lo que pasó,
simplemente somos aquello que ahora ya no es.

Así:

- 1.- Tristemente dejamos nuestro legado
a los juegos de consola y a los ordenadores interactivos,
a las muñecas anoréxicas y a los esperpénticos peluches.
- 2.- Esperamos ser recordadas por todos aquellos que fueron niños,
estuvimos en sus ojos asombrados,
estuvimos en sus casa todas las vísperas del sexto día,
nos reflejábamos en sus sonrisas.
- 3.- Si alguna vez nos necesitáis,
si os dais cuenta de que no sois felices así,
si no echáis de menos, aunque únicamente sea en Navidad,
preguntar en "Toys 'r' us" o en "Play School",
nosotras os dejamos.
- 4.- Emprendemos un largo viaje donde sí nos acogerán,
así que, ejecutarnos presto.
Adiós mundo occidental.

Adriana Fasanella.
2n Batx

Oda navideña

¿Que se ha hecho de tu sonrisa?
aquella que alumbraba los corazones,
ahora es fruto de la melancolía,
aquello que fue, y ya no es;
Un espejismo, una fantasía.

¿Que se ha hecho de tus ojos?
que reflejaban nuestra crueldad.
Eran la conciencia del nosotros
y no, del yo egoísta...
Los has bañado en oro.

De oro has anillado tus manos.
Has perdido la belleza del desnudo,
de la transparencia entre hermanos.
Tan solo queda riqueza vulgar,
que todo lo llena, todo de engaño.

Has vendido tus pechos lactantes,
que alimentaban nuestras almas.
Eras nuestra madre, nuestra humanidad,
te has convertido en nuestra cortesana...
Pues hemos mancillado tu cuerpo.

Tan solo nosotros haremos de ti,
lo que eras antes. Hemos de aprender
a dar sin nada a cambio pedir.
Tenemos que sanar tu corrupción,
y culto al prójimo rendir.

Raúl Toronjo Jodar.
2n Batx

Un somni per nadal

El desembre és l'últim mes de l'any.
Un mes de molt fred.
Els nens esperen aquestes dates,
Per rebre els regals dels reis.

Si els preguntéssim: què significa el Nadal?
Ens dirien: torrons, vacances i regals.
Però el sentit que abans ens unia,
Ara es va oblidant.

La gent viu submergida
En comprar, gastar i menjar.
Però en realitat,
Hem pensat en els que viuen allà oblidats?

Aquells que passen gana.
Aquells que passen fred.
Aquells que són explotats
Inclòs el dia de Reis.

Pot ser val més valorar com i per què estem a on
estem?
Perquè si ens oblidem d'aquest simple fet,
Podríem ser-hi nosaltres,
Enlloc d'ells.

Avui dia la gent viu immersa en els diners.
Uns diners bruts i grollers,
Que sense ells,
No pots fer res.

Jo recordo de xica al poble,
Com el Nadal era esperat amb alegria.
No pas pels regals que rebies
Sinó per estar amb família.

Felicitat, amor, tolerància,
Haurien de ser paraules de gran importància.
Però no ho són!
Sonen massa llunyanes.

Nosaltres esperem una bonica bufanda,
Els esperen un vas d'aigua.
Nosaltres esperem uns pantalons de marca,
Els, una simple abraçada.

Nosaltres esperem trobar-nos la taula plena de menjar.
Els, simplement un tros de pa.
Nosaltres esperem una bona cagada del tió.
Els, simplement, un món millor.

Meritxell Pastor i Ribes.
2n de Batxillerat

L'àvia

La pudor de l'abocador el tomba,
però ell continua remenant,
potser avui trobi alguna cosa,
que neta, pugui vendre al mercat

Quina sort hem tingut àvia,
avui hem pogut sopar!

Demà és dimecres,
arribaran els camions de la ciutat
ens llevarem ven d'hora
per tal de ser ben puntuals

Quina sort hem tingut àvia
aquesta manta, només té quatre forats!

Entre tanta brutícia
cal tenir cura i no prendre mal,
aquí no hi ha medicina
per combatre els nostres mals

Quina sort hem tingut àvia
Avui m'han vacunat !

I un altre cop
es lleva el dia, i sense ganes
comencem a caminar
Però avui, avui no toca!
cal anar a l'escola i ser bon estudiant

Quina sort hem tingut avia
ens han apadrinat!!

Xavier Serradell i Orea.
1r Batx

OPINIO

L'agenda escolar 2003-04 que s'ha dedicat a la celebració del primer centenari de l'obra educativa i social a Hostafrancs, inclou, a la contraportada, una fotografia suggerent: "Infants al pati del Centre, 1910". La seva contemplació m'ha desvetllat un parell de consideracions sobre el testimoni d'aquesta imatge.

Per un cantó, el testimoni de la persistència. Poc podien pensar aquells nens i nenes, ni el fotògraf, que el retrat es convertiria en un referent en l'agenda del centenari. Aquelles carones, serioses i tendres, no sabien aquest futur, però ens valen per a constatar que el fonament de l'esplèndida realitat que és avui l'Escola i el seu entorn va començar d'una forma molt precària. Cal reconèixer, doncs, que l'embranchada del treball al llarg dels anys, ha estat molt profitosa.

I, per altra banda, el testimoni de l'evolució social del barri. Malauradament, hi ha encara moltes mancances, bosses de pobresa i marginats, però si llegim la cronologia del centenari, se'ns informa que a principis del 1900 la població del barri era analfabeta en un 66%. La manifesta senzillesa dels vestits, tan humils, ens parla de com era de marcada la diferència de classes en els començaments del segle XX.

Que sobre d'aquells inicis modestos i difícils per a petits i grans, s'hagi bastit un complex educatiu com el present, pot deure's evidentment al progrés general de tota la societat; però que això s'hagi fet sense allunyar-se de la motivació primera de l'actitud de servei, amb fidelitat a un ideari humanístic, a un projecte basat en la formació integral de la persona i en el respecte als drets

i deures que s'han d'assumir si volem ser ciutadans portadors i exemple de civisme, és també una mostra que la llavor va ser molt ben plantada i que els successius "jardiniers" n'han tret molt de profit: avui tenim una excel·lent florida.

No és hora, però, de recrear-nos només en la celebració. Donem importància i commemorem d'una forma adient el centenari de la tasca cultural. Però cal també projectar cap el futur la mateixa empena i les mateixes fidelitats. I per això em plau recordar el sentit de les paraules d'en Tomàs Salamí, president de la Fundació Cultural Hostafrancs, en la presentació de la conferència "Els valors en el temps", a càrrec de Jordi Vila-Abadal, el dia 4 de desembre passat. Deia, més o menys, que tant de bo en commemorar, anys a venir, una efemèride semblants, es pugui dir dels qui, activament o passiva, participen en aquesta, que la línia traçada de bon començament va ser seguida amb rigorositat, gratitud i eficàcia. Tots els qui ens apleguem en els diversos vessants de la Fundació i el seu entorn, ens n'hem de sentir responsables.

Josep Leon i Humbert.
Fundació Cultural Hostafrancs

TESTIMONIS

VOLUMS, DESGANES I FÀSTICS ALIMENTARI

Així com en el darrer número us parlava del consums de certes drogues entre els adolescents amb una relativa seguretat del tema, ara considero que aquest em sobrepassa, amb tot penso que puc dir algunes idees que ens facin a tots plegats còmplices per ajudar a aquells de les nostres amigues i amics que tenen comportaments ambigus respecte l'alimentació.

No entraré en absolut en donar raons de caire psicològic profund... –i en alguns casos l'anorèxia nerviosa té aquí el seu origen-, em limitaré a les situacions més freqüents i sobre les quals tenim certa incidència sinó responsabilitat.

Una causa molt freqüent de fer comportaments anormals amb l'alimentació és la dependència de determinats criteris sobre pes i volums, criteris estètics i no mèdics. Aquí té molta responsabilitat la publicitat; publicitat que injecta contravalors, pseudovalors... (la publicitat mira sempre les persones com a objectes consumidors) especialment entre els adolescents que viuen la inseguretat vital pròpia de l'edat i alhora la necessitat rotunda d'agradar, ser valorats, ser ben vistos pels companys. Amb aquest sentit, quin mal tan greu es fa quan no se'ns ocorre una altra cosa per molestar el company o companya, per ficar-nos amb ell/a que dir-li qualsevol apel·latiu sobre els seus volums o pes!

Una altra causa té a veure amb com afronten els adolescents les situacions d'ansietat pròpies de l'edat... es dóna una progressiva inapetència vital, no ja del menjar, sinó en general.

Mesures? Hi ha unes quantes de ben simples el que passa és que quan és la persona directament afectada qui les ha de posar en pràctica sovint són difícils d'aplicar. Saber pensar que l'alimentació és necessària per funcionar bé requereix estar mínimament bé. Saber reconèixer que no s'està bé i que s'ha de confiar en els criteris d'altres que ens estimen és un gran pas que a vegades costa de fer.

No és bo el que fan algunes persones de no prendre absolutament res fins al migdia, no és bo fer un dinar retallat, un sopar simbòlic... no és bo jugar amb el que es fa realment i el que es representa (algunes persones surten de casa amb l'entrepà que confiadament li han preparat però aquest entrepà acaba a l'estómac d'un altre o a la paperera)...

Dues orientacions finals: aquelles persones que us sentiu insegures en com porteu el tema... no calleu, sigueu valentes, digueu-ho a algun adult que creieu que us pot escoltar, entendre i acompanyar; aquelles altres persones que sabeu d'alguna companya o company que no porten bé aquesta qüestió... si us valoreu a vosaltres mateixes, si les estimeu de debò, sigueu també valentes i aneu a trobar un adult que pugui ser còmplice per atendre possibles vies de solució, però de cap manera calleu.

(Hi ha alguns títols que us poden anar bé sobre el tema, el més amable i amè (potser perquè és una ficció tot i que molt ben documentat) és el de Gemma LIENAS: *Bitllet d'anada i tornada*, Editorial Empúries. Aquest altre títol és dur, possiblement perquè és escrit per una persona que ha patit aquesta malaltia: *Mirades al mirall* de Maria HEDE. Editorial Barcanova.

<PUNT DE REFERÈNCIA>

N'heu sentit a parlar?

És una Associació força recent que es dedica a acompanyar i, a vegades, acollir nois ex tutelats.

M'explico: a Catalunya hi ha un nombre significatiu de joves que han estat separats de la família en la seva infantesa o adolescència i han passat a ser atesos per les institucions de protecció de menors. Els motius perquè es doni aquesta separació són diversos, els més abundants giren al voltant de famílies desestructurades, que no atenen com és degut els fills, i uns altres motius també molt significatius tenen a veure amb l'absència de les mateixes famílies (aquí no només hem de pensar en infants abandonats en néixer sinó també en tants adolescents immigrants com han arribat en els darrers anys especialment de l'Àfrica i de l'Europa de l'Est).

Doncs bé, quan aquests nois i noies arriben als divuit anys automàticament deixen de ser tutelats per la Generalitat i s'obre un greu temps d'incertesa: on viure? de què? què fer? I és aquí on apareix l'associació de què us parlo.

<Punt de referència> atén de dues maneres. Una, la més experimentada i usada, és l'acompanyament: l'organització posa en contacte la persona extutelada amb una altra de voluntària, a partir d'aquest moment es va fent una relació lliure d'amistat, de comptar amb l'altre, de caminar acompanyats cap a la incorporació de ple i de manera autònoma en la nostra societat; a voltes això passa per veure's i passar una estona junts, per una conversa oportuna, per resoldre unes qüestions administratives, per fer alguna activitat plegats... L'altra manera d'atendre, aquesta reservada a joves extutelats immigrants, és més recent i més selectiva: en alguns casos s'ha buscat per un temps limitat una casa d'acollida on a més de fer l'acompanyament es dona tot el que comporta una llar: habitació, plat a taula, quotidianitat...

Tot això... per què ho explico en una revista d'escola? Per dos motius. L'un perquè sempre he cregut força en l'educació per contrast... i aquí teniu la immensa majoria de vosaltres l'altra cara de la vostra realitat. Mireu la vostra realitat, mireu la d'aquests nois i noies extutelats i valoreu el que sou i teniu. Valoreu-lo de debò! Des de l'agraïment, des de l'acceptació d'insignificants mancances. L'altre motiu és, naturalment, interessat. M'encantaria que entrés dins vostre l'interrogant de per què casa vostra no pot ser una casa d'acollida; per què no podeu ser pares, germans grans "punts de referència"... si més no aquí teniu les dades de contacte per si voleu aprofundir en la informació abans de fer cap mena de pas.

Miquel Cubero.

Adreça: Ausiàs March 60 / Tel. 667 760 231 o 932 655 217
www.xarxabcn.net/puntdereferencia e-mail: puntref@pangea.org

REFLEXIONS D'UNS PARES

Som uns pares que ens vàrem integrar a l'escola, l'any 1989, gràcies a uns amics que ens van recomanar per poder entrar-hi perquè en aquella època qui no vivia en el barri no hi podia entrar.

El mes de setembre, com és normal, va començar el nostre fill i la primera sorpresa va ser quan, a finals de trimestre, passaven per les classes per convidar els infants a apuntar-se al Concurs de Pessebres. I, com no, el nostre s'hi va inscriure. Des d'aquell any, 1989, mai s'ha deixat de fer el pessebre a casa nostra. En aquells temps, el Pele (és a dir, el Dr Pelegrí) passava per les aules per parlar amb els alumnes. Qui no recorda la seva simpatia en recordar preguntes que els feia als nens com ara "què vols una bufetada de sucre o de sal? Era una gran persona.

Crec, particularment, que ell influí molt amb el meu fill ja que la seva meta és la medicina. Ell el va ensenyar a jugar a escacs, i quan en va aprendre una mica, l'anava a buscar al Racó del Joc per fer una partideta. Som uns pares que sempre hem intentat col.laborar en tot, des d'acompanyar els nens/es a les excursions, fins les ofrenes de flors que es feien el dia de la Verge de Montserrat. I poc a poc, ens vam integrar en l'AMPA. Primer com a delegats de classe, coordinadors, Consell Escolar, Junta Econòmica, Junta Rectora del AMPA; i com no, ajudar en les activitats del Centre.

Hem participat pares i fills en el Festivern, Setmana Joan Pelegrí, Festival de Dansa i Teatre. Especialment en la Festa Infantil de final de curs, - inclosa l'escuma- i el ball de final de curs. La nostra participació sempre ha estat voluntària i espontània, però creiem que com a pares ha estat una experiència molt important.

Avui per avui, els nostres fills són monitors del Centre Montserrat-Xavier. Per nosaltres és una gran satisfacció. Coneixem tota la donació dels monitors per a tots nosaltres i els alumnes de la nostra escola. Moltes i moltes hores de dedicació i reunions per poder aconseguir que els nostres fills/es puguin gaudir de les seves hores lliures després de classe.

La societat d'avui en dia, fa que els pares tinguem uns horaris de feina més i més difícils per estar dedicats als nostres fills. Els monitors són una part molt important per ajudar a col.laborar en aquesta tasca tan difícil, com és l'educació dels nens i nenes. Contribueixen a transmetre una sèrie de valors i normes difícils d'oblidar el dia de demà.

Com a pares donem les gràcies a l'escola i com no al Centre Montserrat-Xavier per col.laborar amb nosaltres a fer que uns nois/noies segueixin l'exemple que han tingut i transmetin aquesta educació i felicitat als propers i futurs monitors que ells ajudin a formar.

Maria Teresa Nicolàs.

AMPA. Membre de la Junta Rectora.

INFANTIL I PRIMÀRIA

Entre tots els nens i nenes de quart hem escrit aquest text per donar-vos la nostra opinió sobre el curs que hem començat aquest setembre.

Aquest any comencem quart de primària. Trobem que les matèries estan molt bé, sobretot el « taller » que és molt divertit.

Esperem passar-nos-ho molt bé tot i que tindrem més feina que l'any passat.

Hem tornat al col·legi amb moltes ganes de tornar a veure als companys després de les vacances d'estiu, però no ens ha fet molta gràcia haver de despertar-nos més aviat.

L'horari d'aquest any és molt rar però ens acostumarem ràpidament.

Al començament de curs teníem por perquè pensàvem que quart era molt dur, però ara sabem que, esforçant-nos una mica i treballant cada dia, no serà tant difícil.

Estem molt contents amb els nostres professors encara que trobem a faltar als tutors de l'any passat. A l'hora del pati hem aprofitat per jugar amb els companys i treure tota l'energia per poder tornar a classe ben tranquils i preparats per a treballar.

Ens ha fet molta il·lusió començar aquest nou curs.

Alumnes de 4t

COMENÇA UN NOU CURS

Patufets

L'entrada dels nous nens i nenes de P3 a l'escola: el primer trimestre.

Amb senzillesa i una mica tímidament, traiem el cap per primera vegada a la nostra revista.

SÓM ELS MÉS PETITS DE L'ESCOLA, els nens i nenes de P3.

El primer dia de curs vàrem arribar plens de curiositat i de neguit. Tot era desconegut i l'escola era molt gran!. Ara que ja portem un trimestre hem après moltes coses i ja estem més tranquils i tranquil·les.

Sabem que les nostres classes es diuen: Patufets, Polzets i Barrufets i que les nostres mestres són l'Assum, la Mª Àngels i l'Àngels. Elles ens ensenyen moltes coses, ens animen, ens renyen si cal, ens mimen... També hem conegut altres mestres: la Montse, que ens ensenya a cantar, a fer jocs rítmics, a escoltar música, i la Mireia que ens fa ballar, fer exercicis motòrics i molts jocs. També hem conegut a la Núria que ens ajuda quan fem coses difícils.

Anem a la piscina, fem alguna excursió, anem al teatre i participem a les festes de l'escola.

Fixeu-vos si ens hem fet grans que ja sabem anar sols a secretaria i al pati gran per jugar. Ens han dit que farem i aprendrem moltes més coses!

Un altre dia us tornarem a escriure perquè veieu els nostres progressos.

Gràcies per llegir la nostra carta, un petonet.

Polzets

Barrufets.

CASTANYADA PASSADA PER AIGUA 2003

El divendres 31 d'octubre havíem de celebrar la Festa de la Castanyada al pati, però com que plovia molt pensàvem que no la podríem fer. I va anar de ben poc.

Els nens i nenes del parvulari van decorar la secretaria. Van fer panellets de pastelina que semblaven de veritat i donaven ganes de menjar-se'ls. També van fer un maniquí que era una castanyera asseguda torrant castanyes. Feia molta patxoca.

També vam enganxar panellets gegants de paper a les finestres, però amb la pluja s'anaven mullant a poc a poc. A l'hora de dinar va ploure a bots i barrals.

Pel matí i com cada any va passar per les classes l'Enriqueta castanyera, que ens va explicar coses molt divertides que ens van fer riure molt.

A la tarda, van passar uns nens i unes nenes disfressats de castanyers i castanyeres i, com que plovia, ens van fer jocs a la classe.

Després vam menjar els panellets i les castanyes dins de l'aula i llavors, oh miracle!, va deixar de ploure i els pati es va assecar. Llavors vam poder sortir a ballar les danses que havíem assajat amb la Mireia, la nostra professora d'expressió, amb molta il·lusió.

En acabar vam pujar a les classes i vam marxar cap a casa. Al final va ser una bona Castanyada. I ara, a esperar l'any vinent.

SSSSSSSS.....

Doncs sí, encara que us sembli mentida a la classe dels Mickeys, els Dinosauris i els Tresors van aparèixer 3 serps, grosses, llefiscoses, però no molt fastigoses. Van aparèixer de cop i volta i no sabíem ben bé què volien, a una li vam dir Robertina, a l'altra Carpanta i a la tercera Xinxeta.

Les vam pintar de color verd; les serps són d'aquest color. I després va venir el tema de l'alimentació, que si mengen cucs petits, que si mengen conills... No teníem res de tot això i se'ns va ocórrer una bona pensada: i si aquestes serps llargues es mengessin noms llargs?

I sí, vam fer els noms dels nens i nenes de la classe amb xurros de plastilina i els que tenien més de 4 lletres, se'ls menjava la serp. Us assegurem que van quedar ben tipes!!

Ah! No ens oblidem, no, al costat d'aquestes serps van aparèixer uns cucs simpàtics, divertits i petits. A un li vam dir Pep, a l'altra Pot i al tercer Puc.

Els vam pintar de color taronja; hi ha cucs d'aquest color! I també els havíem d'alimentar, no els hi tocaven res més que els noms curts de menys de 4 lletres. I també van quedar ben tips!!

Doncs aquesta és la història de 3 serps i 3 cucs que van aparèixer un dia qualsevol a les classes de P4.

Bon profit!!

Núria Agell

Tutora de P4 B: classe dels Tresors

La tradició del tió.

Com sol passar en moltes tradicions, és difícil de trobar els seus orígens.

El tió és una d'aquestes tradicions, que si bé es desconeix el moment de la seva implantació, sí podem fer certes deduccions sobre la simbologia.

De primer cal remarcar que, així com aquí a Catalunya, existeix aquest fet popular, en d'altres cultures els símbols i els costums varien.

La tradició de l'avet nadalenc que ens ha arribat d'Europa, és la que més connecta amb la nostra tradició del tió, ambdues provenen de les mateixes arrels.

En l'antiga Grècia, es tenia la creença de que els arbres eren font de llum i de vida per l'astre Sol.

Els romans tenien el costum de cremar un tipus d'arbre i amb les seves cendres abonar la terra. En aquest cas, el símbol de la fecunditat de la terra que genera vida connecta perfectament amb la creença grega.

A les nostres contrades hi havia pobles que un cop cremat el tió estenien les cendres pel camp amb la mateixa simbologia romana.

A molts països centreeuropeus era freqüent de trobar avets en forma de sageta mirant cap el cel.

Pel contrari en països mediterranis era més difícil de trobar aquest tipus d'arbres i van elegir un altre símbol, el tronc de l'arbre: **el tió**. En certs llocs solament s'utilitzava tronc de roure, perquè és més fort i noble.

Les forces de les nostres tradicions ha anat perdurant dia a dia i amb el temps s'han anat popularitzant.

El tió té el seu ritual. Dies abans cal alimentar-lo bé perquè ragi forces coses el dia de Nadal, i també s'ha de tancar ben tancat perquè suï.

Els nens i les nenes amb un bastó li donen garrotades perquè cagli llaminadures i els regals que esperen mentre canten una cantarella que varia depenent de cada poble o comarca.

Àngels Vidal

Han passat ja les festes nadalenques i tornem a ser a l'escola, continuant amb les activitats escolars i agafant el ritme del curs.

Com cada any, els Reis han passat per totes les cases, i nosaltres ho hem aprofitat per fer una activitat que ja és quasi una tradició a l'escola d'Infantil-Primària. Podem gaudir i compartir amb els companys les joguines noves que ens han portat els Reis Mags de l'Orient:

Cada nen i nena ha portat una joguina nova d'aquest any, la que més li agrada o la que millor va per compartir amb els seus amics....

I el divendres, a la tarda, (alguns cursos de Parvulari el dilluns a la tarda), ens ho hem passat d'allò més bé amb les joguines dels Reis!!!!

La joguina de Reis

Un cuiner molt especial

Aquest any els monitors del menjador de parvulari han proposat treballar els hàbits, que cal adquirir al menjador d'una manera més amena i divertida.

Mitjançant diverses activitats a l'aula (tallers, jocs, contes...) i com no, amb el treball diari de tots al menjador i a casa, els nens i nenes aniran adquirint aquests hàbits sense esforç.

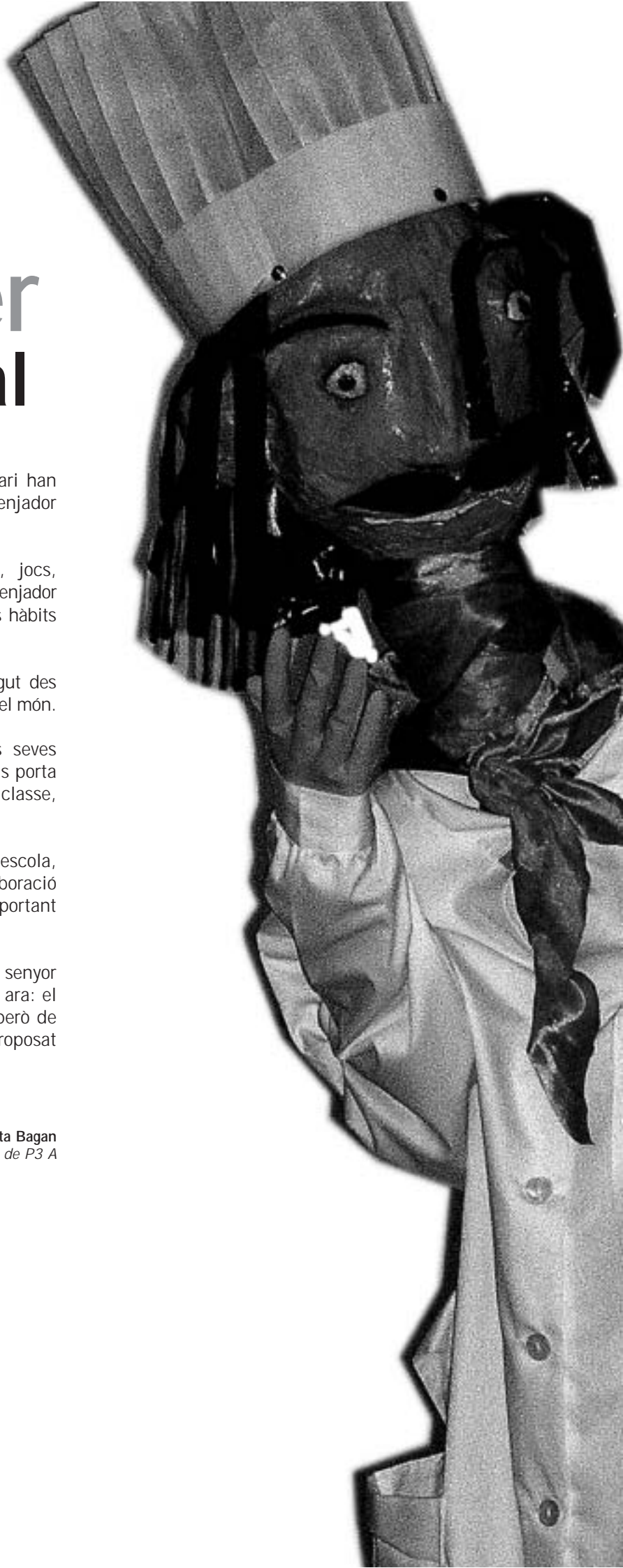
Per ajudar els monitors en aquesta tasca, ha vingut des d'Itàlia el senyor Macarroni, un cuiner famós arreu del món.

El senyor Macarroni cada mes, en una de les seves visites, ens proposa un hàbit o tema a tractar i ens porta un seguit d'activitats deixant-nos missatges a la classe, per treballar el tema escollit.

Encara que les activitats es treballaran sempre a l'escola, de tant en tant el monitors demanaran la col·laboració del pares per poder treballar algun tema, ja sigui portant algun aliment a classe, una fotografia, etc.

De moment en el que portem de curs, el senyor Macarroni ja ha proposat uns quants temes, com ara: el to de veu al menjador, seure bé i l'ús del pitet, però de ben segur que d'aquí a final de curs ens haurà proposat una pila més.

Marta Bagan
Monitora de P3 A

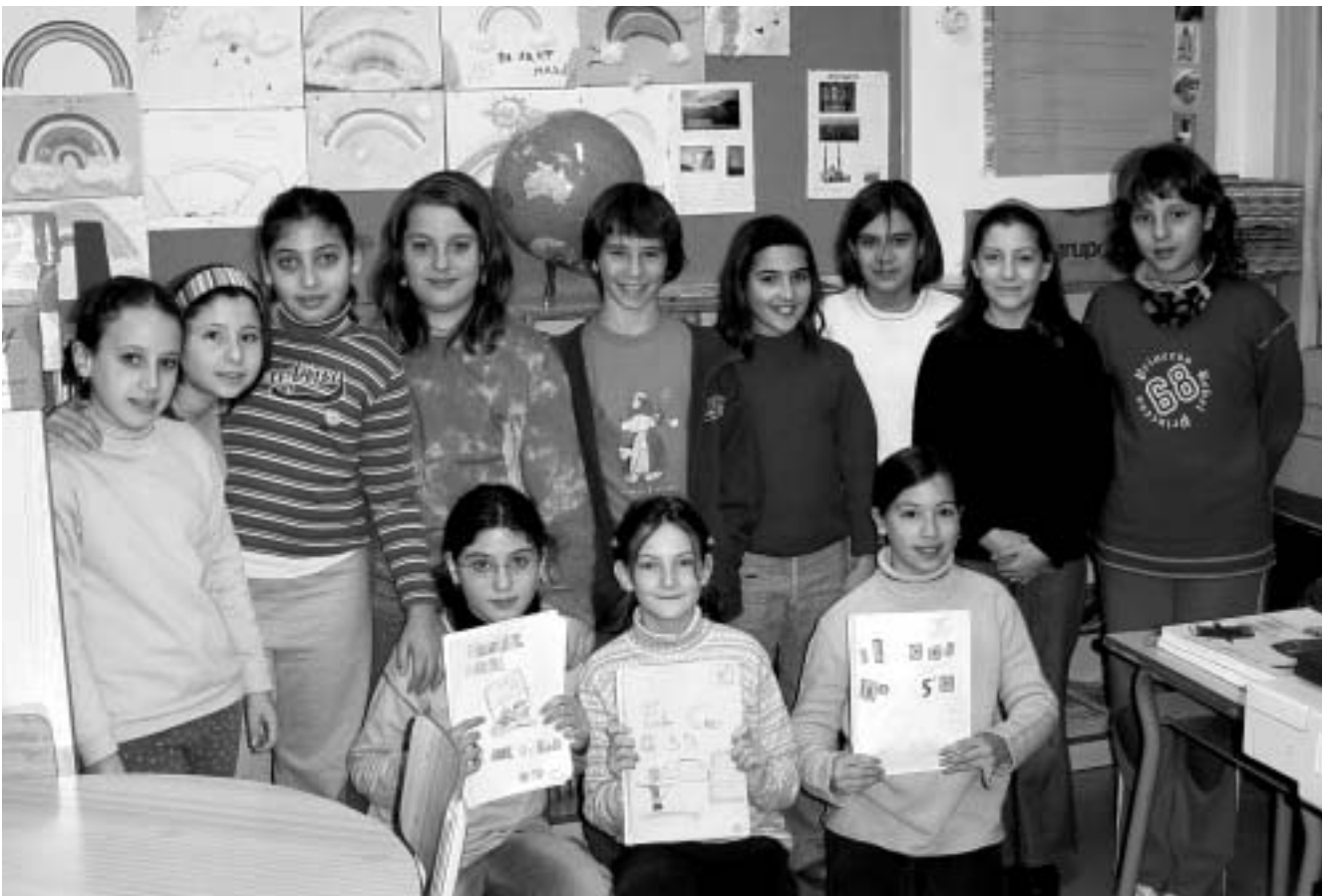
El naixement de la nostra revista

La nostra revista va arribar en aquest planeta volant per la nostra imaginació. El primer que havíem de fer era trobar els diferents apartats , per a una revista completa. El segon pas era trobar un nom per a la revista, ens vam decidir per ;"El cor de 5è A", ja que trobàrem que era un nom original. Un cop publicada la vam deixar a la biblioteca de l'escola i allà va començar l'èxit.

Fullejada per moltes mans i llegida per molta gent ens vam animar a treure un altre número, i després d' aquest, un altre.

Soles no hauríem pogut fer la revista, així que vàrem demanar ajuda als companys. Ara hi col·laboren persones com: la Irene, la Cèlia, la Judith, la Iris, la Dana, el Marc, la Montse, la Paula etc...
Animeu-vos a llegir-la, entreu en un món fascinant .

Laura Porta, Berta Galende i Laura Blanco.
(5èA).

Els Drets Humans en el món islàmic

El dia quatre de desembre els alumnes de 2n de batxillerat van aturar les classes a les 12 del matí per assistir a una conferència.

Aquesta activitat va ser organitzada pel grup UNESCO que, com cada any, oferia una xerrada per reflexionar sobre els conflictes del món en una data propera al dia dels "Drets Humans".

La conferència va ser donada per la periodista iraniana Nazanín Amirian. Aquesta dona va sortir de l'Iran de forma clandestina a causa de la persecució política i religiosa a què era sotmesa la població civil.

Va arribar a Madrid i durant molt de temps va haver de sobreviure amb feines dures (les que fan els immigrants) i alhora estudià la carrera de ciències polítiques. Més tard, va fer el doctorat en filosofia. Actualment, a part de fer col·laboracions a la premsa, escriu llibres sobre el per què de les guerres, l'emigració, les persecucions polítiques i també ha escrit contes infantils. Recentment ha publicat un llibre de cuina persa. Fa deu anys que viu a Barcelona.

Els drets humans i el vel islàmic.

Nazanín Amirian va centrar l'exposició en dos apartats: els drets humans i el vel islàmic. Mentre parlava d'aquests temes, els enllaçava amb d'altres i amb qüestions actuals que hi estaven relacionades, de manera que va exposar moltes idees i va intentar aclarir confusions sobre afers prou complexos, com els conflictes a l'Orient Mitjà, i corregir opinions equivocades que podem tenir sobre un aspecte a causa de la informació que rebem, que, majoritàriament ens arriba des d'un punt de vista ben diferent del que pot tenir un ciutadà d'un país islàmic. La conferència la va fer a partir de diapositives, les quals amenitzaven la xerrada.

Europa no és l'únic bressol de civilització i cultura

Una de les primeres coses que la conferenciant ens va explicar fou desmentir el pensament articulat en l'afirmació que l'origen de la civilització i la cultura van units només al continent europeu. Sovint s'ignoren fets com que el primer alfabet que va existir i que encara no s'ha desxifrat, es va trobar al territori de l'antiga Mesopotàmia que actualment comprèn l'Irak, part de Síria i Turquia. Els pobles que habitaven aquesta zona també van cultivar ciències com les matemàtiques, la medicina i l'astronomia.

El rei persa Siló el Gran va redactar la primera declaració dels drets humans fa 2500 anys, aproximadament. Tot i que va conquerir nombroses terres, respectava els drets dels pobles ocupats, a diferència de la majoria de colonitzadors posteriors.

LIDARIES

El sentit del vel en el pas del temps

Pel que fa al complex tema del vel, que ha causat tanta polèmica, en va parlar molt. Va explicar-ne el seu origen i les funcions que ha tingut al llarg de la seva història. El vel, en els seus orígens, no tenia una connotació religiosa, sinó que va sorgir amb un caràcter funcional: servia per a protegir les persones de les adversitats del clima- del fred i de la calor- de les terres de l'Orient Mitjà i, a poc a poc, es va anar convertint en una peça més de la vestimenta. D'altra banda, els vels van anar adquirint una funció de distinció dels pobles; cada cultura portava un vel determinat, que la diferenciava d'una altra. I de fet, no només el vel tenia aquesta funció, sinó que també altres objectes semblants com un turbant o un barret. D'aquesta manera, algunes cultures van adquirir com a element propi i de distinció un determinat vel, d'altres un turbant... Les dones afganeses, per exemple, tenen les burkes, d'origen persa. Les burkes són objectes que tapen tota la cara i que pesen 3 kg, aproximadament, si no són de seda. Les de seda són més còmodes perquè pesen menys, però també són més cares. Els vels van anar adquirint un caràcter religiós i avui en dia formen part de les tradicions dels diferents països. El vel que porten les dones és un símbol de submissió i d'inferioritat respecte als homes. En principi, cadascú és lliure de portar-los o no, pot elegir-ho. Ara bé, a països (Iran, Aràbia Saudita, Pakistan i Sudan) en què hi ha dictadures que han imposat la normativa islamista i que segueixen estrictament la religió de l'Islam, les dones estan obligades, per llei, entre altres coses, a portar aquest vel.

La decisió del govern francès de prohibir a les escoles que els alumnes portin qualsevol signe religiós ha estat errònia perquè perjudica directament l'educació de les nenes musulmanes que porten els vels. Aquesta prohibició provocarà que els pares decideixin no portar més les seves filles a l'escola- deixant-les així sense educació- en lloc de deixar-les-hi anar sense dur vel, ja que és el que els ha marcat la cultura i la religió. La periodista iraniana proposava una altra forma de solucionar els problemes que pot ocasionar el fet de portar un vel, com proporcionar informació als pares sobre el sentit del vel, que indica que la dona està sotmesa a l'home i promoure la defensa de la igualtat entre gèneres.

Les raons de l'agressió d'USA a l'Iraq

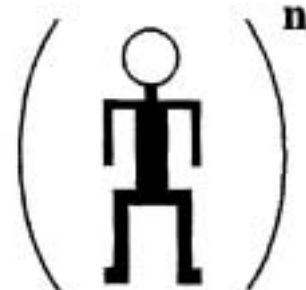
Per últim, la conferenciant va exposar l'origen i les causes de la guerra dels Estats Units contra l'Iraq. Els Estats Units van proporcionar armes a l'Iraq quan aquest estava enfrontat a l'Iran, per tal d'evitar que fos envaït per un país amb una dictadura islamista tan radical. D'aquesta manera, la guerra, iniciada el 1980, entre aquests dos països veïns de l'Orient Mitjà va ser molt igualada (Iran és gran i té un exèrcit poc preparat i Iraq petit i un exèrcit molt ben preparat) i no la va guanyar ningú. Va provocar una destrucció massiva, misèria i moltes morts- i, amb això, Estats Units va aconseguir afeblir i tenir controlats dos països petrolers- fins que aquests dos països van firmar un acord de pau.

Al cap de vuit anys, però, els Estats Units van amenaçar d'atacar Iraq si no lliuraven les armes químiques que asseguraven que tenen amagades. Iraq va negar l'existència d'aquestes armes, així que els Estats Units, malgrat la gran oposició que tenia, incloent la de l'ONU, va iniciar els atacs al país, tot argumentant que, amb aquesta actuació, s'alliberaria el país de la dictadura de Saddam Hussein. (La dictadura de Saddam Hussein era, certament, molt repressiva i dura, però resulta il·lògic salvar els habitants d'Iraq d'aquesta amb bombardeigs que han destruït els seus edificis i han matat els ciutadans civils). Quan els Estats Units van donar per finalitzada la guerra, que des del principi tenien guanyada a causa de la diferència d'armament i preparació militar, es va decidir reconstruir el país, destrossat després de la guerra, i formar un nou govern. Ara, però, els soldats nord-americans han trobat una gran i inesperada resistència iraquiana.

Les armes químiques no han aparegut i hom dubta la seva existència, es creu que han estat només un pretext per part d'Estats Units per atacar el país i tenir-lo controlat. De tota manera, si aquestes existissin, només podrien haver estat proporcionades per EUA durant el conflicte d'Iraq i Iran, quan van ajudar a armar-lo.

Marta Breu.
2n Batx.

XV PREMI DRETS HUMANS

El 21 de gener de 2004 es va lliurar a l'escola el XV Premi Drets Humans al qual es presentaven treballs realitzats durant el curs 2002-03 per alumnes d'ESO i Batxillerat.

Els treballs estaven dividits en tres categories amb tipus de treballs diferenciats: 1r. nivell, pósters realitzats per alumnes de 1r. i 2n. d'ESO; 2n. nivell, plafons fets per alumnes de 3r. i 4t. d'ESO; i el 3r. nivell, que anomenem Premi UNESCO, treballs de recerca dels alumnes de 2n. Batxillerat. Aquest any es va lliurar, també, el I Premi Eantopia destinat a premiar el treball que, en qualsevol de les categories, mostrés de forma més clara la idea que "Un món millor és possible". A més, enguany es va lliurar per sisena vegada el Premi Joan Pelegrí, destinat a aquells alumnes que han treballat continuadament en relació als drets humans i no han estat premiats en ocasions anteriors.

L'acte es va dur a terme a la Sala d'Actes de l'escola amb l'assistència dels alumnes finalistes, professors, alguns pares i altres persones vinculades a l'escola i a la Fundació Cultural Hostafrancs. Destaquem la presència de la regidora del Districte, Sra. Imma Moraleda.

En el transcurs de l'acte, que va presidir Miquel Cubero, professor de l'escola i membre del Grup UNESCO, va intervenir Miquel Martí, Coordinador estatal del Pla d'Escoles Associades a la UNESCO, entitat que l'any passat va celebrar el seu cinquantenari i en la qual estem integrats des de 1992.

Posteriorment, Mercè Domènech, com a secretària del Jurat, va procedir a la lectura del veredict del Premi, que reproduïm al final d'aquest escrit. Cal destacar les paraules adreçades per Josep M. Farré, pare d'exalumnes de l'escola, en lliurar el Premi Eantopia, de reconeixement a la tasca de l'escola i animant els finalistes en la seva tasca de formació humana, i el lliurament d'un premi especial Joan Pelegrí a Josep Leon per la seva sensibilitat envers els Drets Humans i la dedicació al premi, del qual ha estat nou vegades jurat.

Després de la lectura del veredict va parlar Imma Moraleda que va felicitar els guanyadors i va animar l'escola en el treball a favor dels drets humans. Finalment, Miquel Martí va presentar un vídeo que explica la tasca de la UNESCO a favor de la pau al món, dels drets dels pobles i la conservació del patrimoni de la humanitat.

Relació de treballs i alumnes premiats: XV Premi DRETS HUMANS

Primer nivell

L'explotació sexual de Laura González, Ana Alcalà, Andrea Esteban, Aitana Angel i Angel Araujo

Segon nivell

La pau mou el món de Jaume Silvestre, Meritxell Pedro, Rut Panusé i Alícia Rodríguez

Accèsit: Per què aguantar-ho? de Laia Baños, Sergio Campanario, Núria García i Andrea Gómez

XII Premi UNESCO

La síndrome de Down: integració escolar de Marcel Ribas

I Premi EANTOPIA

Tu ens pots ajudar a tenir un món millor de Judit Díaz, Aitor Díaz, Laia Haro i Cristina Melguizo

VI Premi JOAN PELEGRÍ

Patrícia Aznar i Josep Leon

Grup UNESCO

Grup d'acollida d'immigrants de l'Ateneu Montserrat

Enguany el grup UNESCO engega una nova campanya en la qual col·laborarem amb el grup d'acollida d'immigrants de l'Ateneu Montserrat de la Fundació Cultural Hostafrancs. L'Ateneu Montserrat ofereix als immigrants classes de català i castellà, xerrades de formació, tallers de costura, tertúlies de convivència i activitats lúdiques de caire cultural i tradicional. L'assistència és força nombrosa i de diversos països d'arreu del món. Aquest any, per exemple, hi ha bàsicament xinesos, paquistanesos i magrebins.

Creiem que aquest és un bon any per col·laborar amb ells fonamentalment per dues raons, una, que és l'any del centenari de la Institució. L'Ateneu n'és una de les entitats que hi estan integrades i està molt vinculada a nosaltres i l'altra perquè una entitat cívica i cultural molt arrelada al barri.

La campanya de l'any passat amb el Senegal està ja tancada i volem agrair-vos de nou la vostra col·laboració i animar-vos a col·laborar-hi aquest any participant en les diferents activitats que s'estan organitzant tant a primària com a secundària.

Les activitats de les quals ja us podem avançar una mica d'informació són : a primària, les jornades culturals del mes de març on hi podreu participar i a secundària, el dia 25 de març es farà la macroactivitat. De la resta ja us anirem informant puntualment.

Grup UNESCO

Hem rebut una carta d'agraïment carta per la campanya de l'any passat del Senegal.

Senyors de l'Escola Joan Pelegrí

Benvolguda Rosa Maria MARIN, benvolguts amics de l'Escola.

Em dic Ampa DIABONE, sóc el Director de la Llar d'Infants de Oussouye. Em dirigeixo a vosaltres en nom dels 110 alumnes del Centre.

Demanam al Bon Déu que aquesta carta us trobarà, a vosaltres i a les vostres famílies en bona salut i bones condicions socials.

El nostre amic Joan ens ha fet saber que, després d'un difícil treball que ha durat tot l'any escolar, heu aconseguit una gran suma de diners per millorar el nostre dia a dia a l'Escola.

Aquí a Oussouye, els nostres vells han vist ràpidament la importància de l'Escola pels seus fills. Al començament van dir que mai enviarien els seus fills a aquest "invent dels blancs". Avui en dia la Casamance és la Regió més escolaritzada del Senegal, i el Departament d'Oussouye és el primer de la Regió.

Amb aquests diners que rebrem, comptem millorar molt les condicions de treball dels mestres i dels alumnes. Hem previst la construcció d'un magatzem, la reconstrucció de la Sala de Jocs i la compra de material que permetrà als pares d'alumnes reduir la seva despesa ordinària quan inscriuran els seus fills a la Llar. Com ja deveu saber, a Oussouye la gent no té massa diners i tot el que representi la disminució de les seves despeses és molt important. I molt més si això repercuteix en l'educació dels nostres fills.

Quan els treballs començaran, volem enviar-vos a través d'en Joan les fotos de les obres i les justificacions de les despeses que realitzarem. I també fotos de tots els alumnes de la Llar. Així podreu conèixer les cares de tots els nens a qui, amb el vostre treball, ajudareu a millorar les seves condicions de vida.

No podem fer més que agrair-vos molt la feina que heu fet fins ara i desitjar-vos una llarga vida plena d'èxits. Sens dubte el Bo Déu escoltarà les nostres pregarries.

Ampa DIABONE
Director de la Llar d'Infants
Oussouye

CASAL D'EST

CENTRE MONTSERRAT-XAVIER

2003

Preparant el XXè Casal d'Estiu

Aquest juliol ja en seran vint. Vint casals d'estiu organitzats pel Centre Montserrat-Xavier, el qual celebra el seu centenari aquest any 2004. Vint al costat de cent sembla un xifra ridícula, insignificant, però des de 1985, quan es va fer el primer casal d'estiu, han canviat moltes coses, el mateix Centre, els nens, els monitors, les activitats, els jocs, les rutes, l'organització, les colònies, l'escola en sí, l'escola com espai físic i moltes més.

Només cal fer una petita ullada en el passat. El primer casal d'estiu, 1985, comptava amb 82 nens (50 nens i 32 nenes), 14 monitors i 4 grups d'edat (P5, 1r-2on, 3er-4art i 5è a 8è). Divuit anys després, en el XIX è casal hi ha participat gairebé 300 nens/es, 13 grups d'edat, 41 monitors del casal, la resta del grup de monitors del Centre, uns 20, els quals d'una manera o altre han col·laborat a tirar endavant el casal i els 20 nois/es del curset de monitors del CMX en practiques durant el mes de juliol.

Què, qui, com i quan és el casal d'estiu?

Dit d'una manera ràpida i senzilla, el casal d'estiu és un perfecte més de juliol carregat d'activitats, jocs, gimcanes, sortides, piscines, platja, colònies, tallers, cançons, sol, balls, actuacions, alegria, bon temps, companyia i molt més. Tot això compartit amb molts nens i nenes de diferents edats i cursos i un bon nombre de monitors disposats a gairebé tot per fer passar un divertit i calorós mes de juliol.

Com ja he dit anteriorment el casal d'estiu l'organitza des de 1985 el Centre Montserrat-Xavier, amb la col·laboració de l'A.M.P.A i de l'escola, la qual ens cedeix els espais. El casal es porta a terme des de finals de juny, acabada l'escola i després de Sant Joan, fins a finals de juliol, en total quatre setmanes i mitja o dit d'una altra manera al llarg de vint-i-tres dies. De dilluns a divendres i de 10 del matí a les 5 de la tarda, es realitzen diferents activitats, exceptuant els ESO's, els quals mentre estan de ruta, uns 10 dies, agafen un cap de setmana entremig.

Està obert a totes les edats d' infantil a primària, de P3 a 6è i tots fan colònies de mínim dues nits. Pels més grans també hi ha lloc, 1er, 2on i 3er d' E.SO.

El casal s'organitza per grups d'edat. Per una banda P3, P4 i P5, depenent del grup i la quantitat de nens cadascun dels cursos es divideix en 1 o 2 grups. A primària els grups d'edat en són tres, 1er - 2on, 3er - 4art i 5è - 6è. Els tres grups al mateix temps es divideixen en dos subgrups, tenint així 6 grups de primària. Per últim els de secundària es separen per curs, 1er, 2on i 3er d' E.S.O.

Tots els grups tenen 3 monitors, i com a mínim un d'ells té el títol de monitor de la Generalitat de Catalunya, i depenen de cada grup entre 15 i 24 nens.

Però això no és tot. Dins de cadascun dels cicles (infantil, primària i secundària) hi trobem la figura del Responsable Pedagògic. Aquest és un monitor més del casal d'estiu, però no està associat a un únic i particular grup, sinó a un cicle determinat.

La seva tasca és la de dur a terme un exhaustiu seguiment pedagògic de tot allò que es realitza dins el seu cicle (activitats, jocs, sortides, colònies, etc.) i d'aquells que el formen (monitors, nens). Repassar, avaluar el grup de nens/es, assessorar i ajudar a resoldre conflictes i problemes dins del grup, avaluar la tasca, el comportament i actitud dels monitors i possibles conflictes o problemes dins del mateix grup. En definitiva, els 3

Responsables Pedagògics vetllen per la tasca i el sentit pedagògic del casal d'estiu amb l'ajuda i col·laboració del grup de monitors.

Per últim hi ha la figura del Coordinador general del casal. Aquest centra gran part de la seva feina els mesos previs al començament del casal. És l'encarregat de coordinar tot allò necessari perquè el casal funcioni a la perfecció el mes de juliol (els autocars, les piscines, les colònies, les sortides, la cuina, el menjador, els picnics, les samarretes, les notificacions, les aules, el material, els grups, els horaris, els espais, els monitors,...). Durant el casal la seva feina es vetllar perquè tot això es respecti i es dugui a terme correctament. També, atendre els dubtes, preguntes, opinions, suggeriments, consultes dels pares i solucionar qualsevol problema que succeeixi al llarg del període del casal.

Doncs bé ara ja sabem tot el que s'ha de saber sobre el casal d'estiu del Centre Montserrat-Xavier, ara només falta esperar el mes de juny, agafar el llibret informatiu del XXè Casal, llegir-lo atentament, omplir la preinscripció i esperar que comenci el Casal !!.

Bernat Fornells i Arrufí.
Monitor del Centre Montserrat-Xavier

Montant tendes. XVI Casal D'estiu. Any 2000

Esperant per marxar de colònies. XI Casal D'Estiu. Any 1995

Jocs al pati. Aproximadament l'any 1986

Jocs al pati. Aproximadament l'any 1986

Santa Cecília a secundària

